

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ.....115...../ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ.....12 ສິງຫາ 2024.....

ລັດຖະດໍາລັດ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 121/ສພຊ, ລົງວັນທີ 28 ມິຖຸນາ 2024 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ (ສະບັບປັບປຸງ);
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 15/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 29 ກໍລະກົດ 2024.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ (ສະບັບປັບປຸງ).

ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ທອງລຸນ ສີສຸລິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

121 / ສພຊ
ເລກທີ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 28 / 06 / 24

ມະຕິ
ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ
ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ
(ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 63/ສພຊ, ລົງວັນທີ 8 ທັນວາ 2015 ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງບາງມາດຕາຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ສະບັບເລກທີ 82/ສພຊ, ລົງວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2020 ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 7 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ IX ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ (ສະບັບປັບປຸງ) ໃນວາລະຕອນປາຍຂອງກອງປະຊຸມຄັ້ງວັນທີ 18 ມິຖຸນາ 2024 ແລະ ຖືກພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາໃນວາລະຕອນເຊົ້າຂອງ ວັນທີ 28 ມິຖຸນາ 2024.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນສຽງຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ບອ ໄຊສົມພອນ ພົມວິຫານ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 53 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 28 ມິຖຸນາ 2024

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ
(ສະບັບປັບປຸງ)

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການບຸລະນະພື້ນຟູ ແລະ ກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ແລະ ຄວບຄຸມມົນລະພິດ ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ດ້ວຍການກະທຳຂອງມະນຸດ ຫຼື ຕາມທຳມະຊາດ ແນໃສ່ຮັບປະກັນໃຫ້ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ມີຄວາມສົມດຸນ, ມີຄຸນນະພາບດີ, ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ຄຸນນະພາບຊີວິດ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງ ຄົນ, ສັດ, ພືດ ດີຂຶ້ນ, ຫຼຸດຜ່ອນສະພາບໂລກຮ້ອນ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ ຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ

ສິ່ງແວດລ້ອມ ແມ່ນ ສິ່ງຕ່າງໆທີ່ມີລັກສະນະທາງກາຍະພາບ, ຊີວະພາບ ທັງເປັນຮູບປະທຳ ແລະ ນາມມະທຳ ທີ່ຢູ່ຮອບຕົວມະນຸດ ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍການກະທຳຂອງມະນຸດ ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ເກີດຂຶ້ນຕາມທຳມະຊາດ ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ.

ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ວິທີການ ແລະ ມາດຕະການ ເພື່ອປ້ອງກັນ, ອະນຸລັກ ແລະ ບຸລະນະພື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມ, ຄວບຄຸມມົນລະພິດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມ ເຫດການສຸກເສີນທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ໄພພິບັດທຳມະຊາດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂຽວ ສະອາດ ງາມຕາ, ປ່າສະຈາກມົນລະພິດ, ບໍ່ສົ່ງຜົນສະທ້ອນອັນບໍ່ດີຕໍ່ ຊີວິດ, ສຸຂະພາບຂອງ ຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ຄວາມສົມດຸນຂອງລະບົບນິເວດ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ** ໝາຍເຖິງ ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ຕິດພັນກັບການດຳລົງຊີວິດ ເປັນຕົ້ນ ການຜະລິດ, ຊັບສິນ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ວັດທະນະທຳ, ຮີດຄອງປະເພນີ, ການຄົງຕົວ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງສັງຄົມ ທີ່ມີສາຍພົວພັນ ແລະ ສົ່ງຜົນສະທ້ອນ ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ;
2. **ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ** ໝາຍເຖິງ ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມທຳມະຊາດ ເປັນຕົ້ນ ມຸຸຜາ, ປ່າໄມ້, ແມ່ນ້ຳ, ລຳເຊ, ຊີວະນານາພັນ, ທີ່ດິນ, ອາກາດ ທີ່ມີສາຍພົວພັນ ແລະ ສົ່ງຜົນສະທ້ອນ ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ;
3. **ຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ** ໝາຍເຖິງ ຜົນສະທ້ອນທາງລົບຕໍ່ ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ຊັບສິນ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດຂອງຄົນ ລວມທັງ ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ມໍຣະດົກທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ;
4. **ຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ** ໝາຍເຖິງ ຜົນສະທ້ອນທາງລົບຕໍ່ລະບົບນິເວດ, ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ຊີວະນານາພັນ, ດິນ, ແຫຼ່ງນ້ຳ, ອາກາດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ລວມທັງ ມໍຣະດົກທາງດ້ານທຳມະຊາດ;
5. **ການຟື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມ** ໝາຍເຖິງ ການເຮັດໃຫ້ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ຖືກທຳລາຍ ຫຼື ເສື່ອມໂຊມແລ້ວນັ້ນ ມີການຟື້ນຕົວ ແລະ ໄດ້ຮັບການປົວແປງໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບດີຂຶ້ນ ແລະ ມີລະບົບນິເວດສົມບູນຂຶ້ນ;
6. **ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ** ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການສຶກສາ, ສຳຫຼວດ, ວິໄຈຂໍ້ມູນ ແລະ ຄາດຄະເນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ທັງດ້ານບວກ ແລະ ດ້ານລົບທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຈາກໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການໃນໄລຍະສັ້ນ, ໄລຍະຍາວ ພ້ອມທັງກຳນົດວິທີການ ແລະ ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອປ້ອງກັນ, ຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ແກ້ໄຂ ຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
7. **ຊີວະນານາພັນ** ໝາຍເຖິງ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງລະບົບນິເວດ, ຊະນິດ ແລະ ແນວພັນຂອງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ເຊັ່ນ ພືດ, ສັດ, ແມງໄມ້ ແລະ ຈຸລິນຊີ ຢູ່ໃນຂອບເຂດທຳມະຊາດໃດໜຶ່ງ;
8. **ລັກສະນະທາງກາຍຍະພາບ** ໝາຍເຖິງ ລັກສະນະຂອງສິ່ງຕ່າງໆ ທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ບໍ່ມີຊີວິດ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນຕາມທຳມະຊາດ ຫຼື ດ້ວຍການກະທຳຂອງມະນຸດ ທີ່ເບິ່ງເຫັນ ແລະ ຈັບຕ້ອງໄດ້ ເປັນຕົ້ນ ຕົ້ນໄມ້, ນ້ຳໜັກດິນ, ນ້ຳໃຕ້ດິນ, ອາກາດ, ຫີນ, ແຮ່ທາດ, ເຄື່ອງອຸປະໂພກ, ບໍລິໂພກ, ສິ່ງປຸກສ້າງ;
9. **ລັກສະນະທາງຊີວະພາບ** ໝາຍເຖິງ ລັກສະນະຂອງສິ່ງຕ່າງໆທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ສາມາດເບິ່ງເຫັນ ແລະ ບໍ່ສາມາດເບິ່ງເຫັນດ້ວຍຕາເປົ່າ ເປັນຕົ້ນ ມະນຸດ, ສັດ, ປ່າໄມ້, ພືດ, ແມງໄມ້, ຈຸນລິນຊີ, ແບັກເຕີຣີ, ເຊື້ອພະຍາດ, ໄວຣັດ;
10. **ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ** ໝາຍເຖິງ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໄປຄຽງຄູ່ກັບການປົກປັກຮັກສາ, ການບຸລະນະພື້ນຜູ້ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃຫ້ໄປຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ ທີ່ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນຮຸ່ນປັດຈຸບັນ ໂດຍບໍ່ກະທົບຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນຮຸ່ນຕໍ່ໄປ ໃນອະນາຄົດ;
11. **ການກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມ** ໝາຍເຖິງ ການຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມທົ່ວໄປ ທີ່ອາດຈະສົ່ງຜົນກະທົບ ເພື່ອປ້ອງກັນ, ແກ້ໄຂບັນຫາ, ບຸລະນະພື້ນຜູ້ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຄວບຄຸມມົນລະພິດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ມີຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມມີຄຸນນະພາບທີ່ດີ;

12. **ແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມ** ໝາຍເຖິງ ແຜນການທີ່ໄດ້ສັງລວມ ເອົາບັນດາໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ກຳນົດວິທີການ ແລະ ມາດຕະການປ້ອງກັນ, ຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ແກ້ໄຂ ຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບົດລາຍງານການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ພ້ອມທັງ ກຳນົດ ການຈັດຕັ້ງ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ຕາຕະລາງເວລາ ແລະ ງົບປະມານໃຫ້ພຽງພໍ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ ດັ່ງກ່າວ;

13. **ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ** ໝາຍເຖິງ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ມີປະສິດທິພາບສູງ ແລະ ມີມົນລະພິດໜ້ອຍທີ່ສຸດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ;

14. **ເຄມີເປັນພິດ** ໝາຍເຖິງ ເຄມີໃດໜຶ່ງທີ່ມີປະຕິກິລິຍາທາງເຄມີ ຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບຕໍ່ການມີ ຊີວິດຂອງ ຄົນ, ສັດ ແລະ ພືດ ເປັນສາເຫດເຮັດໃຫ້ເສຍຊີວິດ, ບາດເຈັບ, ອຳເພາະພາດ ຊີວຄາວ ຫຼື ຖາວອນ, ຕາຍ, ຫ່ຽວ;

15. **ທາດກຳມັນຕະພາບລັງສີ** ໝາຍເຖິງ ທາດຊະນິດໜຶ່ງທີ່ມີໂຄງສ້າງພາຍໃນອາຕອມທີ່ບໍ່ຄົງຕົວ ແລະ ສະຫຼາຍຕົວ ພ້ອມທັງມີການແຜ່ກະຈາຍກຳມັນຕະພາບລັງສີອອກມາຈາກຕົວຂອງມັນຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ;

16. **ກຳມັນຕະພາບລັງສີ** ໝາຍເຖິງ ລັງສີທີ່ແຜ່ອອກຈາກອາຕອມທີ່ບໍ່ມີຄວາມໝັ້ນຄົງທາງນິວເຄຣຍ ແລະ ກໍ່ໃຫ້ເກີດທາດໃໝ່ ຊຶ່ງແຜ່ກະຈາຍ ລັງສີອານຟາ, ລັງສີເບຕາ, ລັງສີກຣາມມາ, ລັງສີເອັສ;

17. **ລະບົບນິເວດ** ໝາຍເຖິງ ສາຍພົວພັນລະຫວ່າງສິ່ງມີຊີວິດ ແລະ ສິ່ງບໍ່ມີຊີວິດ ທີ່ຄົງຕົວຢູ່ຕາມ ທຳມະຊາດ;

18. **ເສດຖະກິດໝູນວຽນ** ໝາຍເຖິງ ລະບົບເສດຖະກິດທີ່ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແບບ ອະນຸລັກ ແລະ ເພີ່ມປະສິດທິພາບ ດ້ວຍການນຳເອົາມາຜະລິດເປັນຜະລິດຕະພັນ ເພື່ອຊົມໃຊ້ໃນຮູບແບບທີ່ເປັນ ລັກສະນະໝູນວຽນ ຈົນເຖິງການນຳໄປທຳລາຍ ເພື່ອຮັກສາຄວາມສົມດຸນຂອງລະບົບນິເວດ;

19. **ການຜະລິດສະອາດ** ໝາຍເຖິງ ການນຳໃຊ້ຂະບວນການ, ວິທີການ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເປັນ ມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ແລະ ການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ;

20. **ເສດຖະກິດສີຂຽວ** ໝາຍເຖິງ ລະບົບເສດຖະກິດ ທີ່ຊ່ວຍປັບປຸງ ແລະ ພັດທະນາຊີວິດການເປັນ ຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ມີຄຸນນະພາບດີຂຶ້ນ ໄປຄຽງຄູ່ກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະເກີດຜົນກະທົບຕໍ່ ສິ່ງແວດ ລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ, ການສູນເສຍຂອງລະບົບນິເວດ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດ ສູງສຸດ, ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວຕ່ຳ;

21. **ຄຳບໍລິການລະບົບນິເວດ** ໝາຍເຖິງ ພັນທະຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການນຳໃຊ້ລະບົບນິເວດ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາລະບົບນິເວດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຕົ້ນ ການປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ ເພື່ອປ້ອງກັນໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ, ການດູດຊັບທາດ ອາຍກາກບອນ, ການສ້າງພູມມິທັດທາງທຳມະຊາດ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຊີວະນານາພັນ, ການປົກປັກຮັກສາ ແຫຼ່ງນ້ຳ, ການປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ, ການຮັກສາໄວ້ເປັນມໍຣະດົກໃຫ້ແກ່ຄົນຮຸ່ນຫຼັງ ຊຶ່ງການປະຕິບັດ ພັນທະອາດເປັນ ວັດຖຸ, ເງິນ ຫຼື ອື່ນໆ;

22. ໂຄງການສະຫຼັບສັບຊ້ອນ ໝາຍເຖິງ ໂຄງການລົງທຶນຂະໜາດໃຫຍ່, ມີຫຼາຍກິດຈະກຳ, ຫຼາຍຂັ້ນຕອນ, ເຕັກໂນໂລຊີສະຫຼັບສັບຊ້ອນ, ຄວາມສ່ຽງທີ່ສິ່ງຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງຕໍ່ ຊີວິດ ແລະ ສຸຂະພາບ ຂອງ ຄົນ, ສັດ ແລະ ພືດ ຫຼື ມີຜົນກະທົບຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 4 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ

ລັດ ສົ່ງເສີມ ການປົກປັກຮັກສາ, ບຸລະນະພື້ນຜູ້ສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ດ້ວຍການເຜີຍແຜ່ ກົດໝາຍ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ, ສ້າງຈິດສຳນຶກຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມ ລວມທັງ ການປຸກລະດົມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ເຫັນໄດ້ຄວາມສຳຄັນຂອງ ສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ໃນການດຳລົງຊີວິດ, ປະຕິບັດລະບຽບການ, ວິທີການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນ ກ່ຽວກັບ ການຜະລິດສະອາດ, ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ, ເສດຖະກິດສີຂຽວ, ເສດຖະກິດໝູນວຽນ, ພັດທະນາພູມປັນຍາໃນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ດ້ວຍການໃຫ້ນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ການໃຫ້ສິນເຊື່ອ, ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການ, ການສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ການຍົກເວັ້ນ ຫຼື ຫຼຸດ ຜ່ອນພາສີ, ອາກອນ ຕາມກົດໝາຍ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ສົມວນຊົນ ແລະ ປະຊາຊົນ ມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການ ກ່ຽວກັບການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ

ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ, ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ຮັບປະກັນການພັດທະນາຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ ໂດຍເຊື່ອມສານເອົາການປົກປັກຮັກສາ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເຂົ້າໃນທຸກຂົງເຂດວຽກງານ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບແຜນຈັດສັນທີ່ດິນ, ຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແບບຮອບດ້ານ;
3. ເອົາການປ້ອງກັນສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ເປັນວຽກງານຕົ້ນຕໍ ແລະ ເອົາການບຸລະນະ ພື້ນຜູ້ສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ເປັນວຽກງານສຳຄັນ;
4. ມີການເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ປົກສາຫາລືຢ່າງເປັນເຈົ້າການຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ລວມທັງ ສົ່ງເສີມບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ;
5. ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ວັດຖຸດິບ ແລະ ພະລັງງານຢ່າງປະຢັດ, ມີປະສິດທິຜົນ, ໃຫ້ເກີດ ຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ ແລະ ມີຜົນກະທົບດ້ານລົບໜ້ອຍທີ່ສຸດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 6 (ປັບປຸງ) ພັນທະປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ມີພັນທະປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ດ້ວຍການປ້ອງກັນ, ປັບປຸງ, ບຸລະນະພື້ນຟູ, ຄວບຄຸມ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມກົດໝາຍ, ບໍ່ສ້າງ ຜົນກະທົບ, ບໍ່ເຮັດໃຫ້ສິ່ງແວດລ້ອມເສື່ອມໂຊມ, ບໍ່ສ້າງ ແລະ ປ່ອຍມົນລະພິດເກີນມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມ ແນໃສ່ຮັບປະກັນໃຫ້ສິ່ງແວດລ້ອມມີຄຸນນະພາບດີ ແລະ ຮັບປະກັນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 7 (ປັບປຸງ) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ດຳລົງຊີວິດ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 8 (ປັບປຸງ) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ບຸລະນະພື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນ ບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການຍົກລະດັບວິຊາການ ແລະ ປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ II

ກົດຈະການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ

ມາດຕາ 9 (ປັບປຸງ) ກົດຈະການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ

ກົດຈະການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການປ້ອງກັນສິ່ງແວດລ້ອມ;
2. ການຄວບຄຸມມົນລະພິດ;
3. ການຄວບຄຸມເຄມີເປັນພິດ ແລະ ການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອ;
4. ການຍື່ນຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການອະນຸຍາດຄວບຄຸມການປ່ອຍມົນລະພິດ;
5. ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກົດຈະການ;
6. ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ;
7. ການປຸກຈິດສຳນຶກ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງມວນຊົນ.

ໝວດທີ 1

ການປ້ອງກັນສິ່ງແວດລ້ອມ

ມາດຕາ 10 (ປັບປຸງ) ການປ້ອງກັນສິ່ງແວດລ້ອມ

ການປ້ອງກັນສິ່ງແວດລ້ອມ ແມ່ນ ການເຄື່ອນໄຫວສະກັດກັ້ນ ແລະ ປ້ອງກັນທຸກເຫດການທີ່ຈະເກີດ, ພວມເກີດ ແລະ ໄດ້ເກີດຈາກທຳມະຊາດ ຫຼື ການກະທຳຂອງມະນຸດ ຊຶ່ງເປັນສາເຫດເຮັດໃຫ້ສິ່ງແວດລ້ອມ ຖືກທຳລາຍ ຫຼື ເສື່ອມໂຊມລົງ.

ການປ້ອງກັນສິ່ງແວດລ້ອມ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການປ້ອງກັນສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ຊຶ່ງແມ່ນ ການປ້ອງກັນຜົນກະທົບຕໍ່ ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ທີ່ຢູ່ອາໄສ, ປ່ອນທຳມາຫາກິນຂອງປະຊາຊົນ, ການຜະລິດ, ຊັບສິນ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ປະຫວັດສາດ, ວັດທະນະທຳ, ຮີດຄອງປະເພນີ;
2. ການປ້ອງກັນສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ຊຶ່ງແມ່ນ ການປ້ອງກັນຜົນກະທົບຕໍ່ ພູຜາ, ປ່າໄມ້, ແມ່ນ້ຳ, ລຳເຊ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ, ດິນ, ອາກາດ, ສັດ, ພືດ ແລະ ຊີວະນານາພັນອື່ນ ທີ່ຢູ່ຕາມທຳມະຊາດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດອື່ນ.

ມາດຕາ 11 (ປັບປຸງ) ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປ່າໄມ້

ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປ່າໄມ້ ເລັ່ງໃສ່ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາ ປ່າປ້ອງກັນ, ປ່າສະຫງວນ, ປ່າຜະລິດ, ພັນໄມ້, ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ຊີວະນານາພັນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດອື່ນ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແນໃສ່ຕອບສະໜອງການນຳໃຊ້ໄມ້, ຜະລິດຕະພັນໄມ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດອື່ນ ບໍ່ໃຫ້ປົກແຫ້ງ, ປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງດິນ, ປົກປັກຮັກສາແຫຼ່ງ ນ້ຳ, ສັດນ້ຳ, ສັດປ່າ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃຫ້ມີຄວາມສົມດຸນ ທັງເປັນແຫຼ່ງລາຍຮັບອັນສຳຄັນຂອງ ລັດ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງດ້ວຍການ ປຸກປ່າ, ບຸລະນະພື້ນຜູ້, ປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 12 (ປັບປຸງ) ວຽກງານປ້ອງກັນສິ່ງແວດລ້ອມ

ວຽກງານປ້ອງກັນສິ່ງແວດລ້ອມ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການສ້າງແຜນຈັດສັນທີ່ດິນ, ຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແບບຮອບດ້ານ;
2. ການປະເມີນສິ່ງແວດລ້ອມແບບຍຸດທະສາດ;
3. ການວາງມາດຕະການປ້ອງກັນໄພພິບັດທຳມະຊາດ;
4. ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມໃນທຸລະກິດຄອບຄົວ;
5. ການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
6. ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
7. ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ;
8. ການຈຳກັດຜົນກະທົບຈາກການກໍ່ສ້າງ ແລະ ກິດຈະການອື່ນ;

[illegible]

បង្កើតក្រុមប្រឹក្សាភិបាលស្ថាប័នស្រាវជ្រាវ (ស្ថាប័ន) ១៥ លេខកេ

[illegible][illegible]

ມາດຕາ 14 (ຊີບຢູ່) ການປະເມີນສິ່ງເຈດຕະນາແບບຍຸດທະສາດ

ໃບຂໍຂອບເທື່ອ.

4. ສ້າງພາດະຖານ, ຫຼັກການກຳລັງວັດກັບການກຳນົດຫຼັກໝາຍ ແລະ ເຂດຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້

ប្រែកម្រិតប្រើប្រាស់

គោលដៅក្នុងការស្រាវជ្រាវនេះ គឺ កម្រិតនៃការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងធនធាន (GIMS) ក្នុងការគ្រប់គ្រងធនធាន។

[illegible]

2. ກຳນົດ ເຂດທຳອິດໄສ, ເຂດສະຫງວນ, ເຂດພັດທະນາ, ເຂດການສ້າງ, ເຂດສາຍພັນ, ເຂດສາຍພັນແບບ,

[illegible][illegible]

: ក្រសួង បក្សសមរង្ស៊ី

[illegible]

កម្ពុជានេតិកភណ្ឌ

ມາດຕາ 13 (ຜົນປຸງ) ການສ້າງແຜນວຽກການຄຸ້ມຄອງຊີວພັນທຳມະດາ

11. ការផ្ដាច់រូបភាពនៃសេចក្ដីស្រឡាញ់

10. ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងធនធានទឹក

‘បណ្ណាប្អូនកំពុងប្រយោជន៍ដល់សង្គមក្នុងការបង្កើនស្ថានភាពជនបង្គោលឆ្នេរ’ 6

ສ້າງລະບົບເຕືອນໄພ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 16 (ປັບປຸງ) ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມໃນທຸລະກິດຄອບຄົວ

ຄອບຄົວທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ, ການຜະລິດ, ການປຸກຝັງ, ການກຳເບ້ຍໄມ້, ການປຸງແຕ່ງເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ການຜະລິດຖ່ານ, ການລ້ຽງສັດ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ເປັນຕົ້ນ ຖ້າມີຂໍ້ເທຍ້ອຍທົ່ວໄປ, ຂໍ້ເທຍ້ອຍອັນຕະລາຍ, ຈຸດຂໍ້ເທຍ້ອຍ, ຖອກເທນ້ຳເປື້ອນແບບຊະຊາຍ, ສິ່ງສຽງດັງ, ປ່ອຍຄວັນ, ແສງ, ສີ, ກິ່ນ, ມີການສັ່ນສະເທືອນ ຕ້ອງມີມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາເຫຼົ່ານັ້ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຫ້ອງການບ້ານ ເປັນຜູ້ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ແກ້ໄຂຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນທຸລະກິດຄອບຄົວ ແລ້ວລາຍງານຕໍ່ຄະນະກຳມະການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຂັ້ນຕອນ, ວິທີການ ການຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ແກ້ໄຂ ຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມໃນທຸລະກິດຄອບຄົວ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 17 (ປັບປຸງ) ການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ

ການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແມ່ນ ການສຶກສາ, ສຳຫຼວດ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າວິໄຈຂໍ້ມູນ ເພື່ອຄາດຄະເນຜົນກະທົບເບື້ອງຕົ້ນຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ທີ່ບໍ່ຮຸນແຮງ ຊຶ່ງອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ພ້ອມທັງກຳນົດ ວິທີການ ແລະ ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອປ້ອງກັນ, ຫຼີກເວັ້ນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຈາກໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ລວມທັງບັນຫາ ທີ່ພົວພັນກັບຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ໃນການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນ ຕ້ອງສ້າງບົດລາຍງານການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລ້ວສະເໜີໃຫ້ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອພິຈາລະນາທົບທວນ ແລະ ຮັບຮອງ ກ່ອນການດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ.

ໃນການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງການຈັດຕັ້ງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ປະຊາຊົນ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໂດຍກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ຈາກໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ.

ໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ດຳເນີນການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງສ້າງແຜນແກ້ໄຂບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລ້ວສະເໜີຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນເມືອງ ຮັບຮອງ.

ຂະບວນການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຈາກໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 18 (ປັບປຸງ) ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ

ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແມ່ນ ຂະບວນການ ສຶກສາ, ສຳຫຼວດ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າວິໄຈຂໍ້ມູນ ເພື່ອຄາດຄະເນຜົນກະທົບ ຊຶ່ງອາດຈະເກີດຂຶ້ນຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ຈາກໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ລວມທັງບັນຫາທີ່ພົວພັນກັບຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ໃນການປະເມີນຜົນກະທົບ ຕ້ອງສ້າງບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລ້ວສະເໜີໃຫ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອພິຈາລະນາທົບທວນ ແລະ ຮັບຮອງ ກ່ອນການດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ.

ໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການ ທີ່ປະກອບດ້ວຍຫຼາຍກິດຈະການຢ່ອຍ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດພື້ນທີ່ດຽວກັນ ແລະ ຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ພື້ນທີ່ໃກ້ຄຽງ ຕ້ອງດຳເນີນການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແບບສະສົມ.

ໃນການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງການຈັດຕັ້ງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ປະຊາຊົນ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໂດຍກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ຈາກໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ.

ຂະບວນການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຈາກໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 19 (ປັບປຸງ) ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ

ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການຜະລິດ ຕ້ອງນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ, ແທດເໝາະ ກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ມີຜົນກະທົບດ້ານລົບໜ້ອຍທີ່ສຸດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ບໍ່ເກີນມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ວາງອອກ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ການນຳເຂົ້າ ຫຼື ການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ພົວພັນເຖິງການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍຫຼັງໄດ້ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 20 (ປັບປຸງ) ການຈຳກັດຜົນກະທົບຈາກການກໍ່ສ້າງ ແລະ ກິດຈະການອື່ນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນການກໍ່ສ້າງ, ການສ້ອມແປງ ແລະ ກິດຈະການອື່ນ ທີ່ພາໃຫ້ເກີດມົນລະພິດ ເຊັ່ນ ການກໍ່ສ້າງ ທາງ, ທາງນໍ້າ, ທາງລົດໄຟ, ອຸໂມງ, ຂົວ, ລະບົບນໍ້າປະປາ, ລະບົບບຳບັດສິ່ງເສດເຫຼືອ ຫຼື ນໍ້າເບື້ອນ, ກິດຈະການໄຟຟ້າ, ການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການປຸງແຕ່ງ ແຮ່ທາດ, ລະບົບໂທລະຄົມມະນາຄົມ, ຊົນລະປະທານ, ສະໜາມບິນ, ທ່າບິກ, ທ່າເຮືອ, ສະໜາມຄ່ຽນຖ່າຍສິນຄ້າ, ອາຄານ, ໂຮງງານ, ຕະຫຼາດ, ສູນການຄ້າ, ໂຮງໝໍ, ແລະ ອື່ນໆ ຕ້ອງມີວິທີການ ແລະ ມາດຕະການປ້ອງກັນ, ຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼື ແກ້ໄຂຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຕົ້ນ ເຄີມເປັນພິດ, ຄວັນ, ຂີ້ຝຸນ, ສຽງ, ແສງ, ກິນ, ການສັ່ນສະເທືອນ, ສິ່ງເສດເຫຼືອ ແລະ ສິ່ງກົດຂວາງ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ເກີນຄ່າຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ຫຼື ມາດຕະຖານສາກົນ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການກໍ່ສ້າງ ແລະ ກິດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 21 (ປັບປຸງ) ການປ້ອງກັນສິ່ງແວດລ້ອມ ຈາກເຄີມຍ້ອນການເກີດອຸບປະຕິເຫດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຄອບຄອງ, ນຳໃຊ້ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເຄີມທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຕ້ອງມີວິທີການ ແລະ ມາດຕະການປ້ອງກັນອຸບປະຕິເຫດ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະ ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ. ໃນກໍລະນີໄດ້ເກີດອຸບປະຕິເຫດຂຶ້ນນັ້ນ ກໍຕ້ອງນຳໃຊ້ວິທີການ ແລະ ມາດຕະການ ເພື່ອຈຳກັດຜົນກະທົບຈາກອຸບປະຕິເຫດດັ່ງກ່າວ, ດຳເນີນການແກ້ໄຂ, ປົວແປງ, ບຸລະນະຜົນໃຫ້ຄົນສຸ່ສະພາບ

ປົກກະຕິ ພ້ອມທັງ ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງເຄມີ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 22 (ປັບປຸງ) ການກຳນົດມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ

ມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ການກຳນົດຄ່າຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນຂອງສິ່ງເຈືອປົນຢູ່ໃນອາກາດ, ດິນ, ນ້ຳ ລວມທັງສິ່ງລົບກວນ ເພື່ອເປັນຕົວວັດແທກຄຸນນະພາບຂອງສິ່ງແວດລ້ອມ.

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ກຳນົດມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ ແລະ ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 23 (ປັບປຸງ) ການສ້າງບົດລາຍງານສະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ

ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງສ້າງບົດລາຍງານສະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນທຸກ ສາມປີ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ສະພາບລວມດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ;
2. ສະພາບລວມທາງດ້ານຊີວະສາດ ແລະ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ;
3. ຂໍ້ສັງເກດລວມກ່ຽວກັບ ໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ທີ່ສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
4. ການຕີລາຄາຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ.

ບົດລາຍງານສະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ ໃຫ້ປະເມີນຕາມຕົວຊີ້ວັດແຫ່ງຊາດດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ບັນຫາ ຂີ້ເຫຍື້ອ, ຄຸນນະພາບນ້ຳ, ຄຸນນະພາບອາກາດ, ການປົນເປື້ອນຂອງສານເຄມີຢູ່ໃນດິນ, ເນື້ອທີ່ປົກຫຸ້ມຂອງ ປ່າໄມ້, ຊີວະນານາພັນ, ສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ໃນກໍລະນີມີສະພາບສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ເກີດມົນລະພິດຢ່າງຮ້າຍແຮງ ແລະ ມີເຫດການສຸກເສີນ ກໍຕ້ອງ ເຮັດບົດລາຍງານໃນທັນໃດ.

ໝວດທີ 2 ການຄວບຄຸມມົນລະພິດ

ມາດຕາ 24 (ປັບປຸງ) ມົນລະພິດ

ມົນລະພິດ ແມ່ນ ເຄມີເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ, ທາດກຳມັນຕະພາບລັງສີ, ຝຸ່ນລະອອງ, ຄວັນ ທີ່ເຈືອປົນ ໃນ ອາກາດ, ດິນ, ນ້ຳ ທີ່ມີຄ່າຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນເກີນມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ຫຼື ມາດຕະຖານສາກົນ ລວມທັງສິ່ງລົບກວນ ເຊັ່ນ ສຽງ, ແສງ, ກິນ, ການສັ່ນສະເທືອນ ແລະ ຄວາມຮ້ອນ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນຈາກການກະທຳ ຂອງມະນຸດ ຫຼື ຕາມທຳມະຊາດ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ ຊີວິດ, ສຸຂະພາບຂອງ ຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ລະບົບນິເວດ.

ມາດຕາ 25 (ປັບປຸງ) ປະເພດມົນລະພິດ

ປະເພດມົນລະພິດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ມົນລະພິດທາງອາກາດ;
2. ມົນລະພິດທາງດິນ;
3. ມົນລະພິດທາງນ້ຳ;
4. ສິ່ງລົບກວນ.

ມົນລະພິດດັ່ງກ່າວ ຕົ້ນຕໍ ແມ່ນ ເກີດຈາກເຄມີເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ, ທາດກຳມັນຕະພາບລັງສີ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອ.

ມາດຕາ 26 (ປັບປຸງ) ມົນລະພິດທາງ ອາກາດ, ດິນ, ນ້ຳ, ສິ່ງລົບກວນ

ມົນລະພິດທາງອາກາດ ແມ່ນ ມົນລະພິດທີ່ເກີດຈາກ ຝຸ່ນລະອອງ, ຄວັນ ແລະ ອາຍແກັສ ທີ່ເຈືອປົນ ໃນອາກາດ ທີ່ມີຄ່າຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນເກີນມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ຫຼື ມາດຕະຖານສາກົນ ຊຶ່ງສົ່ງຜົນ ກະທົບອັນບໍ່ດີຕໍ່ ຊີວິດ, ສຸຂະພາບຂອງ ຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ລະບົບນິເວດ.

ມົນລະພິດທາງດິນ ແມ່ນ ມົນລະພິດທີ່ເກີດຈາກການປົນເປື້ອນສິ່ງທີ່ເປັນພິດໃນດິນທີ່ມີຄ່າຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນເກີນ ມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ຫຼື ມາດຕະຖານສາກົນ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການກະທຳຂອງມະນຸດ ຊຶ່ງສົ່ງຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີ ຕໍ່ລະບົບໂຄງສ້າງຂອງດິນ ເຮັດໃຫ້ດິນເສື່ອມໂຊມ, ຕໍ່ ຊີວິດ, ສຸຂະພາບຂອງ ຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ລະບົບນິເວດ.

ມົນລະພິດທາງນ້ຳ ແມ່ນ ມົນລະພິດທີ່ເກີດຈາກການປົນເປື້ອນສິ່ງທີ່ເປັນພິດໃນນ້ຳ ທີ່ມີຄ່າຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນເກີນ ມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ຫຼື ມາດຕະຖານສາກົນ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການກະທຳຂອງມະນຸດ ຊຶ່ງສົ່ງຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຕໍ່ນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ, ຕໍ່ ຊີວິດ, ສຸຂະພາບຂອງ ຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ລະບົບນິເວດ.

ສິ່ງລົບກວນ ແມ່ນ ມົນລະພິດທີ່ເກີດຈາກການກະທຳຂອງມະນຸດ ເຊັ່ນ ສຽງ, ແສງ, ກື່ນ, ການສັ່ນສະເທືອນ ແລະ ຄວາມຮ້ອນ ທີ່ມີຄ່າຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນເກີນມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ຫຼື ມາດຕະຖານສາກົນ ຊຶ່ງສົ່ງຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຕໍ່ ຊີວິດ, ສຸຂະພາບຂອງ ຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ລະບົບນິເວດ.

ມາດຕາ 27 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການຄວບຄຸມມົນລະພິດ

ຜູ້ປະກອບການ ທີ່ດຳເນີນກິດຈະການຕ່າງໆ ຕ້ອງນຳໃຊ້ວິທີການ ແລະ ມາດຕະການຄວບຄຸມມົນລະພິດ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ເຊັ່ນ ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນຕ່າງໆທີ່ເໝາະສົມ, ການປ້ອງກັນ, ການແກ້ໄຂ, ການບຳບັດອະເຊື້ອ, ການປັບປຸງ ແລະ ບຸລະນະພື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກມົນລະພິດທາງ ອາກາດ, ດິນ, ນ້ຳ ແລະ ສິ່ງລົບກວນ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງຖອກເທ, ລະບາຍນ້ຳເປື້ອນ, ກຳຈັດ, ບຳບັດ, ຖິ້ມ, ຈຸດ, ຝັງສິ່ງເສດເຫຼືອ ຫຼື ຂີ້ເຫຍື້ອໃນເຂດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໂດຍໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ລະບຽບການຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການຜະລິດ, ການນຳເຂົ້າ, ການນຳໃຊ້, ການຂົນສົ່ງ, ການເກັບຮັກສາ, ການກຳຈັດ ແລະ ການບຳບັດ ເຄມີເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ, ທາດກຳມັນຕະພາບລັງສີ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງເຄມີ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມປອດໄພຈາກລັງສີ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 3

ການຄວບຄຸມເຄມີເປັນພິດ ແລະ ການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອ

ມາດຕາ 28 (ປັບປຸງ) ການຄວບຄຸມເຄມີເປັນພິດ

ເຄມີເປັນພິດທີ່ນຳໃຊ້ໃນຂະບວນ ການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການ ເຊັ່ນ ໃນອຸດສາຫະກຳ, ກະສິກຳ, ປ່າໄມ້, ພະລັງງານ, ບໍ່ແຮ່, ຫັດຖະກຳ ຫຼື ກິດຈະການອື່ນ ລວມທັງການນຳໃຊ້ໃນຄອບຄົວ ຊຶ່ງສາມາດເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ ຊີວິດ, ສຸຂະພາບຂອງ ຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຊີວິດ ຕ້ອງໄດ້ຄວບຄຸມ

ດ້ວຍການເກັບຮັກສາ, ຂົນສົ່ງ, ບຳບັດ, ຖິ້ມ, ຈຸດ, ເຜົາ, ຝັງ ຫຼື ທຳລາຍ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມວິທີການ, ເຕັກນິກ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງເຄມີ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ການບຳບັດ, ການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີ, ເຄມີຕົກຄ້າງໃນທຳມະຊາດ ແລະ ເຄມີທີ່ຖືກຍຶດ, ອາຍັດ ຫຼື ຮິບ ແລະ ຮັບຮອງ ບັນຊີສານເຄມີເປັນຜິດ.

ມາດຕາ 29 (ປັບປຸງ) ປະເພດສິ່ງເສດເຫຼືອ

ສິ່ງເສດເຫຼືອ ມີ ສອງປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ສິ່ງເສດເຫຼືອທົ່ວໄປ;
2. ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນຜິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ.

ສິ່ງເສດເຫຼືອທົ່ວໄປ ແມ່ນ ວັດຖຸໃດໜຶ່ງ ທີ່ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ບໍ່ຕ້ອງການ ຊຶ່ງເກີດ ຈາກຂະບວນການຜະລິດ, ປຸງແຕ່ງ, ການຄ້າ, ການບໍລິການ, ອຸປະໂຫກ, ບໍລິໂພກ ທີ່ເສື່ອມສະພາບ ເປັນຕົ້ນ ເສດເຈ້ຍ, ເສດຜ້າ, ເສດໄມ້, ເສດອາຫານ, ປລາສະຕິກ, ພາຊະນະໃສ່ອາຫານ, ອາຈົມຂອງຄົນ ແລະ ສັດ.

ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນຜິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ແມ່ນ ວັດຖຸ, ເຄມີ ຫຼື ສິ່ງໃດໜຶ່ງ ທີ່ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ບໍ່ຕ້ອງການ ຫຼື ບໍ່ສາມາດນຳມາໃຊ້ໄດ້ອີກ ເຊັ່ນ ຫົ່ມໄຟເກົ່າ, ຖ່ານໄຟສາຍ, ຖ່ານໂມງ, ສິ່ງເສດເຫຼືອ ຈາກເຄື່ອງເອເລັກໂຕຣນິກ, ເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າ, ຊາກລະເບີດ, ນ້ຳມັນປ່ຽນຖ່າຍ, ຂີ້ເຫຍື້ອຕິດເຊື້ອຈາກໂຮງໝໍ, ຄລິນິກ, ເຄມີທີ່ເສຍຄຸນລັກສະນະ, ພາຊະນະບັນຈຸ ແລະ ຫຸ້ມຫໍ່ເຄມີ ທີ່ໃຊ້ແລ້ວ.

ມາດຕາ 30 (ປັບປຸງ) ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອ

ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອທົ່ວໄປ ຕ້ອງປະຕິບັດມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການເກັບມ້ຽນ, ຄັດແຍກ ແລະ ຂົນສົ່ງ ສິ່ງເສດເຫຼືອດັ່ງກ່າວ ເພື່ອເອົາມານຳໃຊ້ຄືນໃໝ່, ຜະລິດຄືນໃໝ່ ຫຼື ແປຮູບເປັນຜະລິດຕະພັນໃໝ່. ສ່ວນສິ່ງເສດເຫຼືອທົ່ວໄປ ທີ່ບໍ່ສາມາດເອົາມານຳໃຊ້ຄືນໃໝ່, ຜະລິດຄືນໃໝ່ ຫຼື ແປຮູບເປັນຜະລິດຕະພັນໃໝ່ ຕ້ອງກຳຈັດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມວິທີການ, ເຕັກນິກ ແລະ ໃນເຂດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໂດຍນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຕໍ່ ຊີວິດ, ສຸຂະພາບຂອງ ຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ລະບົບນິເວດ.

ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນຜິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຕ້ອງກຳຈັດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມວິທີການ, ເຕັກນິກ ແລະ ໃນເຂດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໂດຍນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງເຄມີ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຕໍ່ ຊີວິດ, ສຸຂະພາບຂອງ ຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ລະບົບນິເວດ.

ສຳລັບຈຸດຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອຂອງ ບ້ານ, ສະຖານທີ່ປິ່ນປົວ, ສະຖານການສຶກສາ, ສຳນັກງານ, ອົງການ, ໂຮງງານ, ສູນການຄ້າ, ຕະຫຼາດ ແລະ ອື່ນໆນັ້ນ ໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ກຳນົດໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ກຳນົດເຂດພື້ນທີ່ສ້າງສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອ ຂອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ບົນພື້ນຖານການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ແຜນຈັດສັນທີ່ດິນ, ຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະ ຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແບບຮອບດ້ານຂັ້ນແຂວງ. ສຳລັບເຕັກນິກຂອງການສ້າງສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອນັ້ນ ໃຫ້ຂະ ແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເປັນຜູ້ກຳນົດໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກ ຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການດຳເນີນກິດຈະການສ້າງສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອໃນຈຸດທີ່ກຳນົດ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ສຳລັບກິດຈະການອື່ນກ່ຽວ ກັບຂີ້ເຫຍື້ອ ໃຫ້ຂໍອະນຸຍາດນຳຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສຳລັບການກຳນົດພື້ນທີ່ ແລະ ໄລຍະຫ່າງ ຂອງການສ້າງສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບ ການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 31 (ໃໝ່) ການຄວບຄຸມສິ່ງເສດເຫຼືອທົ່ວໄປ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງຄວບຄຸມສິ່ງເສດເຫຼືອທົ່ວໄປ ດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນປະລິມານ ແລະ ຄັດແຍກ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ເພື່ອນຳໃຊ້ຄືນໃໝ່, ຜະລິດຄືນໃໝ່, ແປຮູບເປັນຜະລິດຕະພັນໃໝ່ ແລະ ກຳຈັດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມວິທີການ, ເຕັກນິກ, ໃນເຂດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 32 (ໃໝ່) ການຄວບຄຸມສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງຄວບຄຸມສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ດ້ວຍການ ສ້າງສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາສະເພາະ, ແຍກປະເພດສິ່ງເສດເຫຼືອ, ໃສ່ພາຊະນະບັນຈຸ ຕາມວິທີການ, ເຕັກນິກ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມມາດຕະຖານ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 33 (ໃໝ່) ການຂົນສົ່ງສິ່ງເສດເຫຼືອ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນກິດຈະການບໍລິການ ການຈັດ ເກັບ, ຂົນສົ່ງສິ່ງເສດເຫຼືອທົ່ວໄປ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມວິທີການ, ເຕັກນິກ ແລະ ຕາມລະບຽບການທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ. ການຂົນສົ່ງ ຕ້ອງນຳໃຊ້ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງສະເພາະ ເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມີການ ຮົ່ວເຫຼືອຂອງນ້ຳ ເປື້ອນ, ສິ່ງກົ່ນເຫັ້ນ, ຕົກເຮື້ຍ, ບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນກິດຈະການບໍລິການຂົນສົ່ງ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ກ່ອນຈະມີການຂົນສົ່ງທຸກຄັ້ງ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ໃນເວລາຂົນສົ່ງຕ້ອງຕິດສະຫຼາກ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍອັນຕະລາຍ, ມີລິດນຳຂະບວນ, ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານ ຄວາມປອດໄພ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນການຂົນສົ່ງສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຂ້າມຊາຍແດນນັ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສົນທິສັນ ຍາທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 34 (ປັບປຸງ) ການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອທົ່ວໄປ, ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ດ້ວຍການ ຈຸດ, ເຜົາ, ຝັງ ແລະ ວິທີອື່ນ ຕາມວິທີການ, ເຕັກນິກ, ໃນເຂດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 35 (ໃໝ່) ການຄວບຄຸມ ແລະ ການກຳຈັດໝໍ້ໄຟຈາກຍານພາຫະນະໄຟຟ້າ

ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ດຳເນີນກິດຈະການ ການນຳເຂົ້າ ຫຼື ຈຳໜ່າຍຍານພາຫະນະໄຟຟ້າ ຫຼື ຜະລິດໝໍ້ໄຟ ສຳລັບ ຍານພາຫະນະໄຟຟ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ ຄວບຄຸມ, ຮັບຄືນຈາກຜູ້ຊົມໃຊ້ ແລະ ກຳຈັດ ໝໍ້ໄຟເກົ່າ ທີ່ເສຍຄຸນ ຫຼື ໝົດອາຍຸການນຳໃຊ້ ຕາມວິທີການ, ເຕັກນິກ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃບອະນຸຍາດຄວບຄຸມການປ່ອຍຝົນລະພັນ ສຳລັບໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ທີ່ດຳເນີນການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂຶ້ນຂອງ ເປັນຜູ້ອອກອະນຸຍາດ, ປະຕິບັດເງື່ອນໄຂດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມລະບຽບການ.

ສອງ ຫາ ປີ ຕາມແຕ່ລະປະເພດໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ ປົບຝຸ້ນຖານການກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ຮັບຮອງແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມ ມີຜົນນຳໃຊ້ໄດ້ ພາຍໃນເວລາ ສອງປີ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ເປັນຕົ້ນໄປ ໃບຢັ້ງຢືນດັ່ງກ່າວກໍຈະຕົກໄປ. ສຳລັບໃບຢັ້ງຢືນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ຜູ້ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນ ຫາກບໍ່ດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ປົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ມີຜົນນຳໃຊ້ໄດ້ຕະຫຼອດໄລຍະເວລາຂອງ ໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ຮັບຮອງປົດລາຍງານການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່

ການປ່ອຍຝົນລະພັນ

ມາດຕາ 38 (ປັບປຸງ) ໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ໃບອະນຸຍາດຄວບຄຸມ

ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງໆ.

ສຳລັບໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດຄວບຄຸມການປ່ອຍຝົນລະພັນ ປ່ອຍຝົນລະພັນ ຕາມພາກຕະຫຼອດການປ່ອຍທີ່ມີຂັ້ນສູງເທົ່າກັບການປ່ອຍສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ. ການຜະລິດ ເຊັ່ນ ອຸດສາຫະກຳ, ປັ໋ນ, ກະສິກຳ, ປ່າໄມ້, ຫັດຖະກຳ, ການບໍລິການ ຫຼື ກິດຈະການອື່ນ ໃນການ ການອະນຸຍາດຄວບຄຸມການປ່ອຍຝົນລະພັນ ແມ່ນ ການຮັບຮູ້ ແລະ ໃຫ້ສິດແກ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ,

ມາດຕາ 37 (ປັບປຸງ) ການອະນຸຍາດຄວບຄຸມການປ່ອຍຝົນລະພັນ

ດ້ວຍການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໂດຍອີງຕາມຜົນກະທົບຈາກການດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ.

ຜົນກະທົບປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນໜຶ່ງໃນເງື່ອນໄຂຕົ້ນຕໍ ໃນການພິຈາລະນາການອະນຸມັດ ກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ.

ຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ປົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ການຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແມ່ນ ການຮັບຮອງເອົາປົດລາຍງານການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບ

ມາດຕາ 36 (ປັບປຸງ) ການຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ

ການອະນຸຍາດຄວບຄຸມການປ່ອຍຝົນລະພັນ

ການຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ

ໝວດທີ 4

ການຕ່າງໆ.

ສຳລັບວິທີການຄວບຄຸມ ແລະ ການກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບ ສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ການຄວບຄຸມ ແລະ ການກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບ ທີ່ສອຍຄ່າ ຫຼື ໜີ້ຄອຍຄ່າການນຳໃຊ້ ໂດຍປະສານ ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມຕິດຕາມ ກວດກາ

ສ່ວນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ທີ່ດຳເນີນການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມນັ້ນ ກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ອອກອະນຸຍາດ. ໃບອະນຸຍາດຄວບຄຸມການປ່ອຍມົນລະພິດ ມີຜົນນຳໃຊ້ໄດ້ ສອງ ຫາ ຫ້າ ປີ ຕາມແຕ່ລະ ປະເພດໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ບົນຜົນຖານການປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ. ຂະແໜງການທີ່ອອກໃບອະນຸຍາດຄວບຄຸມການປ່ອຍມົນລະພິດ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 39 (ໃໝ່) ເງື່ອນໄຂການອອກໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ຮັບຮອງບົດລາຍງານ ການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ

ເງື່ອນໄຂການອອກໃບຢັ້ງຢືນ ກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ຮັບຮອງບົດລາຍງານການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສຳເລັດທຸກຂະບວນການຂອງການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ດ້ວຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສັງຄົມ;
2. ມີຂໍ້ມູນຄົບຖ້ວນ, ຖືກຕ້ອງ, ສອດຄ່ອງກັບຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະ ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມອື່ນ;
3. ໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກພະແນກການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ສຽງສ່ວນຫຼາຍ ຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ;
4. ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ປ່າໄມ້, ຊະນິດພັນໄມ້, ຊີວະນານາພັນ ຕາມລະບຽບການ;
5. ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນແຕ່ລະປະເພດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ;
6. ກຳນົດງົບປະມານຕິດຕາມ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມ ໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ.

ມາດຕາ 40 (ໃໝ່) ເງື່ອນໄຂການອອກໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ຮັບຮອງບົດລາຍງານ ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ

ເງື່ອນໄຂການອອກໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ຮັບຮອງບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສຳເລັດທຸກຂະບວນການຂອງການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ດ້ວຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສັງຄົມ;
2. ມີຂໍ້ມູນຄົບຖ້ວນ, ຖືກຕ້ອງ, ສອດຄ່ອງກັບຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະ ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມອື່ນ;
3. ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ກ່ຽວກັບ ຜົນກະທົບຕໍ່ປ່າໄມ້, ຊະນິດພັນໄມ້, ຊີວະນານາພັນ ຕາມລະບຽບການ;
4. ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນແຕ່ລະປະເພດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ;
5. ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຂໍ້ມູນຜົນກະທົບຈາກຄະນະກຳມະການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ໃນກໍລະນີໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ມີການຈັດສັນຍົກຍ້າຍ, ຫຍັບຍ້າຍ ແລະ ມີການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍຈາກການໂອນເອົາສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ຊັບສິນເທິງໜ້າດິນ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ;

6. ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບການປະເມີນຜົນກະທົບ ຕໍ່ສຸຂະພາບຈາກຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ໃນກໍລະນີມີຜົນກະທົບຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຫຼື ຮຸນແຮງຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນໃນເຂດໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ;

7. ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຂໍ້ມູນຜົນກະທົບຈາກຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ໃນກໍລະນີຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງມໍຣະດົກທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ທີ່ຕິດພັນກັບຮ່ອງຮອຍປະຫວັດສາດ, ແຫຼ່ງວັດຖຸບູຮານ, ມໍຣະດົກສະຖານ, ປູຊະນິຍະສະຖານ, ອະນຸສອນສະຖານ, ວັດວາອາຮາມ, ສາສະນະສະຖານ, ສິ່ງປຸກສ້າງທາງດ້ານວັດທະນະທຳ;

8. ກຳນົດງົບປະມານຕິດຕາມ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ.

ມາດຕາ 41 (ໃໝ່) ເງື່ອນໄຂການຕໍ່ອາຍຸແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ເງື່ອນໄຂການຕໍ່ອາຍຸແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ຕ້ອງສົ່ງບົດສະຫຼຸບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ແລະ ສ້າງແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນໄລຍະຕໍ່ໄປ.

2. ສຳລັບໂຄງການສະຫຼັບສັບຊ້ອນ:

2.1. ໄລຍະກໍ່ສ້າງ ຕ້ອງມີບົດສະຫຼຸບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ມີແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາໃນໄລຍະກໍ່ສ້າງ;

2.2. ໄລຍະດຳເນີນງານ ຕ້ອງມີບົດສະຫຼຸບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມໃນໄລຍະກໍ່ສ້າງ ແລະ ມີແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາໃນໄລຍະດຳເນີນງານ.

3. ໃບຢັ້ງຢືນຜົນການຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນໄລຍະກໍ່ສ້າງ ແລະ ດຳເນີນງານໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ຕ້ອງສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຢ່າງໜ້ອຍ ເກົ້າສິບວັນ ກ່ອນໃບຢັ້ງຢືນໝົດອາຍຸ ເພື່ອໃຫ້ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພິຈາລະນາ ຕໍ່ອາຍຸ ໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ຮັບຮອງແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມ ກ່ອນໃບຢັ້ງຢືນ ນັ້ນໝົດອາຍຸ.

ມາດຕາ 42 (ໃໝ່) ການປະຕິເສດການອອກໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ

ຜ່ານການທົບທວນກ່ຽວກັບການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມແລ້ວ ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ສາມາດປະຕິເສດການອອກໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມໃຫ້ແກ່ໂຄງການ ລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ຫາກເຫັນວ່າມີກໍລະນີໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ມີຜົນເສຍຫາຍກວ່າຜົນໄດ້;

2. ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ ສຸຂະພາບ, ການດຳລົງຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ ເປັນຕົ້ນ ມີການຍົກຍ້າຍ, ຫຍັບຍ້າຍ ປະຊາຊົນຈຳນວນຫຼາຍ ແຕ່ບໍ່ມີເຂດຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ທີ່ພຽງພໍ ແລະ ເໝາະສົມ;

3. ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຕໍ່ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງລະບົບນິເວດ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ລະບົບ ນິເວດມີການປ່ຽນແປງ ແລະ ເສື່ອມໂຊມ;

4. ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສັດ ແລະ ພືດ ທີ່ຫາຍາກ ແລະ ໃກ້ຈະສຸນພັນ;

5. ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ ເຂດຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ, ເຂດມໍຣະດົກທາງດ້ານ ປະຫວັດສາດ, ວັດທະນະທຳ, ທຳມະຊາດ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມ ແລະ ທັດສະນີຍະພາບອັນສວຍງາມ ທີ່ເປັນເອກະລັກຂອງຊາດ;

6. ມີຜົນກະທົບແບບສະສົມ ຊຶ່ງເປັນສາເຫດເຮັດໃຫ້ເກີນຄວາມສາມາດໃນການຮອງຮັບຂອງລະບົບນິເວດທຳມະຊາດ ແລະ ຄຸນນະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ;

7. ລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 43 (ໃໝ່) ການໂຈະໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ

ໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ຈະຖືກໂຈະໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ສິ່ງຜົນກະທົບບໍ່ຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;

2. ບໍ່ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ;

3. ບໍ່ປະຕິບັດພັນທະດ້ານການເງິນ, ພັນທະດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມສັນຍາ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

4. ບໍ່ປະຕິບັດຕາມແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມ;

5. ປົດປັ້ງ, ເຊື່ອງອຳ ຂໍ້ມູນຕົວຈິງ ແລະ ໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ;

6. ບໍ່ປະຕິບັດການແກ້ໄຂບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບໜັງສືແຈ້ງເຕືອນຈາກຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;

7. ມີຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງຕໍ່ ສຸຂະພາບ, ການດຳລົງຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ການໂຈະໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ປັບປຸງ ແລະ ແກ້ໄຂ.

ພາຍຫຼັງຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໄດ້ໂຈະໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມແລ້ວ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ພາຍໃນເວລາ ຫ້າວັນລັດຖະການ ເພື່ອອອກແຈ້ງການໃຫ້ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ໂຈະການດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 44 (ໃໝ່) ການຖອນໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ

ໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ຈະຖືກຖອນໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ປັບປຸງ ແລະ ແກ້ໄຂຕາມການແຈ້ງໂຈະ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 43 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

2. ບໍ່ດຳເນີນກິດຈະການ ພາຍໃນເວລາ ສອງປີ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;

3. ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ສ້າງຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ພາຍຫຼັງຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໄດ້ຖອນໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມແລ້ວ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ພາຍໃນເວລາ ຫ້າວັນລັດຖະການ ເພື່ອອອກແຈ້ງການໃຫ້ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ຢຸດເຊົາການດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ຕາມກົດໝາຍ.

ໜວດທີ 5

ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການ

ມາດຕາ 45 (ໃໝ່) ການປະຕິບັດມາດຕະການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມໃນໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການ

ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການໃນການປະຕິບັດມາດຕະການປ້ອງກັນ, ຫຼຸດຜ່ອນ, ແກ້ໄຂຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ຈະເກີດຈາກການດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ຂອງຕົນ ຕາມບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງແຜນຄຸ້ມຄອງສະເພາະດ້ານຂອງໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການ ທີ່ຖືກຮັບຮອງໂດຍຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 17 ແລະ 18 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້, ພ້ອມທັງຮັບຜິດຊອບການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ, ການຈັດສັນຍົກຍ້າຍ, ຫຍັບຍ້າຍ ແລະ ຝື້ນຝຸຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໃຫ້ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ, ເຮັດໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ, ຮັບປະກັນສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 46 (ໃໝ່) ການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ

ການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແມ່ນ ການດຳເນີນການຕິດຕາມ ກວດກາ ການປະຕິບັດວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ເປັນຕົ້ນ ພ້ອມທັງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ, ແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ແຜນການທົດແທນ ຄ່າເສຍຫາຍ, ການຈັດສັນຍົກຍ້າຍ, ຫຍັບຍ້າຍ ແລະ ການຝື້ນຝຸຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການ ແລະ ແຜນຄຸ້ມຄອງສະເພາະດ້ານ.

ມາດຕາ 47 (ໃໝ່) ໄລຍະການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ

ການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ມີ ສາມໄລຍະ ດັ່ງນີ້:

1. ການຕິດຕາມ ກວດກາ ໃນໄລຍະກໍ່ສ້າງ;
2. ການຕິດຕາມ ກວດກາ ໃນໄລຍະດຳເນີນງານ;
3. ການຕິດຕາມ ກວດກາ ໃນໄລຍະສິ້ນສຸດໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ.

ມາດຕາ 48 (ໃໝ່) ຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ

ຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຂອງໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ;
2. ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

**ມາດຕາ 49 (ໃໝ່) ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ
ໂດຍເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ**

ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ຕ້ອງປະຕິບັດ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມດ້ວຍຕົນເອງຢ່າງເປັນປະຈຳ ເພື່ອຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ດ້ວຍການສ້າງລະບົບການດຳເນີນງານການຕິດຕາມ ກວດກາ ດັ່ງນີ້:

1. ແຕ່ງຕັ້ງພະນັກງານທີ່ມີຄຸນວຸດທິສະເພາະດ້ານ ແລະ ສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອຮັບຜິດຊອບຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ປະສານງານກັບອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ;
2. ສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ ໃນກໍລະນີໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ທີ່ມີການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ແລະ ການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ;
3. ປະກອບອຸປະກອນຮັບໃຊ້ພາກສະໜາມໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ພຽງພໍ ເປັນຕົ້ນ ອຸປະກອນເກັບຕົວຢ່າງ ແລະ ເຄື່ອງວັດແທກຄຸນນະພາບ ອາກາດ, ດິນ, ນ້ຳ ແລະ ສິ່ງລົບກວນ. ສຳລັບກໍລະນີໂຄງການສະຫຼັບສັບຊ້ອນ ຕ້ອງຕິດຕັ້ງລະບົບການວັດແທກ ອາກາດ, ດິນ, ນ້ຳ ແລະ ສິ່ງລົບກວນ ແບບອັດຕະໂນມັດ;
4. ໃຫ້ການຮ່ວມມືກັບຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຕິດຕາມ ກວດກາ;
5. ລາຍງານຜົນການຕິດຕາມ ກວດກາຕໍ່ຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການ ແລະ ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

**ມາດຕາ 50 (ໃໝ່) ການລາຍງານຜົນການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ
ໂດຍເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ**

ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ຕ້ອງລາຍງານຜົນການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຕໍ່ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ. ຖ້າຫາກເກີດເຫດການສຸກເສີນ ຫຼື ມີຄວາມສ່ຽງເກີດອຸບັດຕິເຫດ ທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງລາຍງານເຫດການດັ່ງກ່າວ ໂດຍທັນທີ ແລະ ລາຍງານເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບສະພາບການທີ່ເກີດຂຶ້ນ ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພາຍໃນເວລາ ຊາວສີ່ ຊົ່ວໂມງ.

ການລາຍງານຜົນການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄວາມຄືບໜ້າ, ການລະເມີດ ຫຼື ຂໍ້ຄົງຄ້າງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພັນທະດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ, ແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ແຜນການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ, ການຈັດສັນຍົກຍ້າຍ, ຫຍັບຍ້າຍ ແລະ ການຝຶນຝຸດຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະ ແຜນຄຸ້ມຄອງສະເພາະດ້ານ;
2. ຄ່າວັດແທກຄຸນນະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຕົ້ນ ນ້ຳ, ອາກາດ ແລະ ສຽງໃນຮູບແບບເສັ້ນສະແດງ, ແຜນວາດ ແລະ ຕົວແບບຈຳລອງ ໂດຍທຽບໃສ່ຂໍ້ມູນພື້ນຖານກ່ອນມີໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ແລະ ຄ່າມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ;
3. ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມຂອງໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ.

ມາດຕາ 51 (ໃໝ່) ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ດຳເນີນການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ ພົນທະດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ, ແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ແຜນຄຸ້ມຄອງສະເພາະດ້ານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພ້ອມທັງໃຫ້ຄຳແນະນຳ, ແຈ້ງເຕືອນ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດກົດໝາຍແລ້ວລາຍງານຜົນການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງຖັດຕີນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂັ້ນຂອງຕົນ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ຂັ້ນຕອນ ແລະ ວິທີການ ການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 52 (ໃໝ່) ງົບປະມານນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ

ງົບປະມານນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແມ່ນ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ກົດຈະການ ທີ່ມອບໃຫ້ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນແຕ່ລະປີຕາມສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍ ໂດຍຜ່ານກອງທຶນປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານດັ່ງກ່າວ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ໃນກໍລະນີເກີດເຫດການສຸກເສີນທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຈາກການດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກົດຈະການຂອງຕົນ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ກົດຈະການ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດໃນການແກ້ໄຂເຫດການສຸກເສີນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 53 (ໃໝ່) ການຕິດຕາມ ກວດກາ ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກົດຈະການ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດລົງທຶນຈາກລັດຖະບານ ຫຼື ຄະນະກຳມະການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ໃຫ້ຄະນະກຳມະການປົກຄອງ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນເມືອງ ປ່ອນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກົດຈະການ ຕັ້ງຢູ່ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ໃນການຕິດຕາມ ກວດກາ ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກົດຈະການຢູ່ທ້ອງຖິ່ນຕົນ ລວມທັງການແກ້ໄຂຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ເກີດຈາກການດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກົດຈະການ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ, ບ້ານ ແລະ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ກົດຈະການນັ້ນ.

ໃນກໍລະນີການແກ້ໄຂຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ເກີດຈາກການດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກົດຈະການນັ້ນ ຫາກບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ ຫຼື ເກີດມີຜົນເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ໃຫ້ລາຍງານຕໍ່ລັດຖະບານ ຫຼື ຄະນະກຳມະການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອມີມາດຕະການແກ້ໄຂຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ສັນຍາ.

ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ກົດຈະການ ຕ້ອງໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນການລົງຕິດຕາມ ກວດກາ ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງການແກ້ໄຂຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ເກີດຈາກ ການດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກົດຈະການ ຕາມກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 6

ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ

ມາດຕາ 54 (ໃໝ່) ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ

ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ແມ່ນ ເຂດການລົງທຶນທີ່ກຳນົດໄວ້ ເພື່ອເປົ້າໝາຍການພັດທະນາ ຫຼື ລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 55 (ໃໝ່) ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປະຕິບັດມາດຕະການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ

ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຮັບຜິດຊອບໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ຈະເກີດຈາກການດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ຜູ້ພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຕາມບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງແຜນຄຸ້ມຄອງສະເພາະດ້ານຂອງໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການ ທີ່ຖືກຮັບຮອງໂດຍກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ຜູ້ພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການໃນການປະຕິບັດມາດຕະການປ້ອງກັນ, ຫຼຸດຜ່ອນ, ແກ້ໄຂຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ຈະເກີດຈາກການດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ຢູ່ໃນເຂດຂອງຕົນ ຕາມບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງແຜນຄຸ້ມຄອງສະເພາະດ້ານຂອງໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການ ທີ່ຖືກຮັບຮອງໂດຍຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພ້ອມທັງຮັບຜິດຊອບການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ, ການຈັດສັນຍົກຍ້າຍ, ຫຍັບຍ້າຍ ແລະ ພື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ, ເຮັດໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ, ຮັບປະກັນສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຕາມທົດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 56 (ໃໝ່) ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ

ຜູ້ພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຕ້ອງດຳເນີນການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສ້າງແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມແຜນແມ່ບົດການພັດທະນາ, ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ.

ໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີທີ່ຕ້ອງດຳເນີນການປະເມີນຜົນກະທົບ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມນັ້ນ ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງດຳເນີນການປະເມີນຜົນກະທົບດັ່ງກ່າວ ແລະ ສ້າງແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອທົບທວນ ແລະ ພິຈາລະນາອອກໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ.

ໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີທີ່ຕ້ອງດຳເນີນການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງດຳເນີນການສຶກສາເບື້ອງ

ຕົ້ນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບດັ່ງກ່າວ ແລະ ສ້າງແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ ຜູ້ພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດ ພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ທົບທວນ ແລະ ພິຈາລະນາອອກໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍປະສານ ສົມທົບກັບພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ.

**ມາດຕາ 57 (ໃໝ່) ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ
ໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ**

ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ ດຳເນີນການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພະແນກການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ ພັນທະດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ, ແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ແຜນຄຸ້ມຄອງສະເພາະດ້ານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມບົດລາຍງານ ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ຖືກຮັບຮອງໂດຍກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພ້ອມທັງໃຫ້ຄຳແນະນຳ, ແຈ້ງເຕືອນ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດກົດໝາຍ ແລ້ວລາຍງານຜົນການ ຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ຕໍ່ກະຊວງຊັບ ພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຄະນະກຳມະການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຮັບຜິດຊອບໃນການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ພ້ອມທັງລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ແຜນຄຸ້ມຄອງສະເພາະດ້ານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕໍ່ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ ພ້ອມທັງໃຫ້ຄຳແນະນຳ, ແຈ້ງເຕືອນ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດກົດໝາຍ ແລ້ວລາຍງານຜົນການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ຕໍ່ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອລາຍງານຕໍ່ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

**ມາດຕາ 58 (ໃໝ່) ການລາຍງານການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ
ໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ**

ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຕ້ອງລາຍງານຜົນການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຕໍ່ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ. ຖ້າຫາກເກີດເຫດການສຸກເສີນ ຫຼື ມີຄວາມສ່ຽງ ເກີດອຸບປະຕິເຫດ ທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງລາຍງານເຫດການດັ່ງກ່າວ ໂດຍທັນທີ ແລະ ລາຍງານເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບສະພາບການທີ່ເກີດຂຶ້ນເປັນລາຍລັກອັກສອນພາຍໃນເວລາ ຊາວສີ່ຊົ່ວໂມງ.

ຜູ້ພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຕ້ອງລາຍງານຜົນການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຂອງໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ທີ່ດຳເນີນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ໃຫ້ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຢ່າງເປັນ ປົກກະຕິ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ. ຖ້າຫາກເກີດເຫດການສຸກເສີນ ຫຼື ມີຄວາມສ່ຽງຈະເກີດອຸບປະຕິເຫດ ທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງລາຍງານເຫດການດັ່ງກ່າວ

ໂດຍທັນທີ ແລະ ລາຍງານເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບສະພາບການທີ່ເກີດຂຶ້ນເປັນລາຍລັກອັກສອນພາຍໃນເວລາ ຊາວສີ່ຊົ່ວໂມງ.

ມາດຕາ 59 (ໃໝ່) ງົບປະມານນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ

ງົບປະມານນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແມ່ນ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ທີ່ມອບໃຫ້ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນແຕ່ລະປີຕາມສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍ ໂດຍຜ່ານກອງທຶນປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານດັ່ງກ່າວ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ດຳເນີນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຕ້ອງມອບພັນທະງົບປະມານຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຕາມສັນຍາ.

ໃນກໍລະນີເກີດເຫດການສຸກເສີນທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຈາກການລົງທຶນໃນເຂດຂອງຕົນ ຜູ້ພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດໃນການແກ້ໄຂເຫດການສຸກເສີນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ.

ໝວດທີ 7

ການປຸກຈິດສຳນຶກ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງມວນຊົນ

ມາດຕາ 60 (ປັບປຸງ) ການປຸກຈິດສຳນຶກ ກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ

ການປຸກຈິດສຳນຶກ ກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແມ່ນ ການໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມ ກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງວຽກງານປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍຜ່ານສື່ມວນຊົນ, ການຮຽນ-ການສອນ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການສ້າງກິດຈະກຳກ່ຽວກັບວຽກງານປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອປຸກລະດົມໃຫ້ທົ່ວປວງຊົນ, ສະຖາບັນຄອບຄົວ ເຊີດຊຸສະຕິຮັກ, ຫວງແຫນ, ປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳ ແລະ ເປັນເຈົ້າການເຂົ້າຮ່ວມໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປຸກຈິດສຳນຶກ.

ມາດຕາ 61 ການບໍລິການ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ

ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບໍລິການຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອຮັບປະກັນການສະໜອງ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ໃຫ້ແກ່ມວນຊົນຕາມລະບຽບການ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດເຂົ້າເຖິງ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 62 (ປັບປຸງ) ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງມວນຊົນ

ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ຕ້ອງຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງມວນຊົນ ໂດຍສະເພາະປະຊາຊົນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ໂດຍກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການສ້າງແຜນຈັດສັນທີ່ດິນ, ຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແບບຮອບດ້ານ, ການປະເມີນສິ່ງແວດລ້ອມແບບຍຸດທະສາດ, ການປະເມີນຜົນ

ກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ການສ້າງແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ມົນລະພິດ, ການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອ ແລະ ອື່ນໆ ກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ.

ພາກທີ III

ການບຸລະນະພື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມ

ມາດຕາ 63 ການບຸລະນະພື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມ

ການບຸລະນະພື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມ ແມ່ນ ການເຮັດໃຫ້ສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ທີ່ຖືກທຳລາຍ ຫຼື ເສື່ອມໂຊມແລ້ວນັ້ນ ມີການຟື້ນຕົວ ແລະ ໄດ້ຮັບການປົວແປງ ໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ດີ ແລະ ລະບົບນິເວດ ມີຄວາມສົມດຸນ.

ມາດຕາ 64 (ປັບປຸງ) ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການບຸລະນະພື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການ ແກ້ໄຂ, ປັບປຸງ, ບຸລະນະພື້ນຟູ ລວມທັງທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ ໃນເຂດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບນັ້ນ.

ມາດຕາ 65 ພັນທະໃນການບຸລະນະພື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີພັນທະປະກອບສ່ວນທາງດ້ານ ທຶນຮອນ, ສະຕິປັນຍາ, ເຫຼືອແຮງ ແລະ ວັດຖຸປະກອນຕ່າງໆ ໃນການບຸລະນະພື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ຖືກທຳລາຍ ຫຼື ເສື່ອມໂຊມ.

ມາດຕາ 66 (ປັບປຸງ) ການບຸລະນະພື້ນຟູເຂດທີ່ຖືກທຳລາຍ ຫຼື ເສື່ອມໂຊມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ, ການຜະລິດ, ການບໍລິການ ຫຼື ກິດຈະການອື່ນ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບແກ້ໄຂ, ບຸລະນະພື້ນຟູເຂດມໍຣະດົກທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ ທີ່ຖືກທຳລາຍ ຫຼື ເສື່ອມໂຊມ ພາຍໃຕ້ການຕິດຕາມ ກວດກາ ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 67 (ປັບປຸງ) ການຄ້າປະກັນດ້ານການເງິນຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ

ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ຂະໜາດໃຫຍ່ ຫຼື ມີຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງ ຕ້ອງໄດ້ວາງເງິນຄ້າປະກັນ ການບຸລະນະພື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມ, ການແກ້ໄຂມົນລະພິດ ແລະ ອະນາໄມສິ່ງແວດລ້ອມ ຈາກການດຳເນີນ ໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ໃນໄລຍະກໍ່ສ້າງຈົນຮອດໄລຍະສິ້ນສຸດໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການດັ່ງກ່າວ.

ເງິນຄ້າປະກັນການບຸລະນະພື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມ ກວມເອົາຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະກໍ່ສ້າງ, ດຳເນີນງານ, ສິ້ນສຸດໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ຫຼື ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ ພາຍຫຼັງປິດໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ. ເງິນຄ້າປະກັນດັ່ງກ່າວ ຈະຖືກນຳໃຊ້ໃນກໍລະນີ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ບໍ່ປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນ ໃນການບຸລະນະພື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມ, ການແກ້ໄຂ, ອະນາໄມ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຫຼື ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໃນການແກ້ໄຂຜົນກະທົບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ຫຼື ສັນຍາ.

ໃນກໍລະນີ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ຫາກໄດ້ປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນຄົບຖ້ວນ ຕາມສັນຍາແລ້ວ ເງິນຄ້າປະກັນດັ່ງກ່າວ ກໍຈະສົ່ງຄືນໃຫ້ແກ່ຜູ້ກ່ຽວ ຖ້າຫາກໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ.

ການວາງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ເງິນຄ້າປະກັນການບຸລະນະພື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ພາກທີ IV

ເຫດການສຸກເສີນທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ

ມາດຕາ 68 (ປັບປຸງ) ເຫດການສຸກເສີນທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ

ເຫດການສຸກເສີນທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແມ່ນ ສະພາບສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ມີລະດັບອັນຕະລາຍສູງກວ່າ ມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ຫຼື ມາດຕະຖານສາກົນ ຊຶ່ງເກີດຈາກໄຟຟ້າບັດທາງທຳມະຊາດ ແລະ ໄຟຟ້າບັດທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍການກະທຳຂອງມະນຸດ ຫຼື ອຸບປະຕິເຫດ, ການເຄື່ອນໄຫວດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ເຫດການອື່ນ ເຊັ່ນ ໄຟໄໝ້ປ່າ, ພຸໄຟລະເບີດ, ເຂດດິນຖານຕີມໄໝ້, ການຮົ່ວໄຫຼຂອງ ເຄມີເປັນຜິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ, ທາດກຳມັນຕະພາບລັງສີ, ອ່າງເກັບນ້ຳແຕກ, ຖັງເກັບນ້ຳມັນ, ຖັງເກັບແກ້ສທຳມະຊາດ ຮົ່ວໄຫຼ ຫຼື ລະເບີດ, ດິນເຊາະເຈື່ອນ, ດິນຖະລື່ມ ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວ.

ພື້ນທີ່ປ່ອນເຫດການສຸກເສີນທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມເກີດຂຶ້ນນັ້ນ ຕ້ອງຖືກປະກາດເປັນເຂດອັນຕະລາຍທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 69 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການປ້ອງກັນເຫດການສຸກເສີນທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງມີວິທີການ ແລະ ມາດຕະການປ້ອງກັນເຫດການສຸກເສີນທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນຈາກການຄຸ້ມຄອງ, ຄອບຄອງ, ນຳໃຊ້, ຂົນສົ່ງ ວັດຖຸລະເບີດ, ໄວໄຟ, ເຄມີເປັນຜິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ, ທາດກຳມັນຕະພາບລັງສີ ແລະ ສິ່ງອັນຕະລາຍອື່ນ ດ້ວຍການຕິດສະຫຼາກ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍ, ມີລິດນຳຂະບວນ, ຄວບຄຸມ ແລະ ແກ້ໄຂຜົນກະທົບທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ແລະ ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ນຳໃຊ້ມາດຕະການອື່ນ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ສະກັດກັ້ນ ຜົນກະທົບຕໍ່ ຊີວິດ, ສຸຂະພາບຂອງ ຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ລະບົບນິເວດ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 70 (ປັບປຸງ) ການຄວບຄຸມເຫດການສຸກເສີນທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ

ໃນກໍລະນີເຫດການສຸກເສີນທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຫາກເກີດຈາກການດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການນັ້ນ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃນການຄວບຄຸມ, ແກ້ໄຂຕົ້ນເຫດ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງເຫດການດັ່ງກ່າວ ພ້ອມທັງແຈ້ງໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າບັດປ່ອນເກີດເຫດ ແລະ ສາຍດ່ວນ ຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງທັນການ.

ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ປຸກລະດົມການເຂົ້າຮ່ວມຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລັດ, ເອກະຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ແລະ ປະຊາຊົນ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຄວບຄຸມ, ແກ້ໄຂເຫດການ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກເຫດການສຸກເສີນທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ.

ເມື່ອເຫດການສຸກເສີນທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ເກີນຄວາມສາມາດຮັບມືຂອງ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການນັ້ນ ຕ້ອງແຈ້ງຕໍ່ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າບັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອແກ້ໄຂ ຢ່າງຮີບດ່ວນ. ສຳລັບເຫດການສຸກເສີນທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ກ່ຽວກັບ ເຄມີ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນຜິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ຕ້ອງກຳນົດເຂດຄວບຄຸມ ແລະ ແກ້ໄຂ ຢ່າງຮີບດ່ວນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນກໍລະນີເກີດເຫດການສຸກເສີນທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ເກີດຈາກໄຟຟ້າບັດທາງທຳມະຊາດ ໃຫ້ປະຕິບັດ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າບັດ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ V

ທຸລະກິດກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ

ມາດຕາ 71 (ປັບປຸງ) ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ໃຫ້ແຈ້ງຂຶ້ນ ທະບຽນວິສາຫະກິດ ນຳຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ວິສາຫະກິດ ພາຍຫຼັງໄດ້ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດແລ້ວ ໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານປະກອບຂໍອະນຸຍາດ ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ນຳກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 72 (ໃໝ່) ປະເພດທຸລະກິດກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ

ປະເພດທຸລະກິດກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການບໍລິການດ້ານວິຊາການກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ;
2. ການບຸລະນະຝຶນຝູ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
3. ການບໍລິການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ;
4. ທຸລະກິດອື່ນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 73 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ

ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ມີໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ;
2. ມີ ທຶນ, ສິ່ງປຸກສ້າງ, ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງມື ແລະ ພາຫະນະຮັບໃຊ້ຢ່າງເໝາະສົມ;
3. ມີບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຫຼື ແຜນດຳເນີນທຸລະກິດ;
4. ມີນັກວິຊາການທີ່ມີຄວາມຮູ້ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ລະດັບປະລິນຍາຕີຂຶ້ນໄປ ແລະ ມີໃບຢັ້ງຢືນ ການຜ່ານການປະຕິບັດວຽກງານຕົວຈິງ ກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ;
5. ມີເງື່ອນໄຂອື່ນ ຕາມແຕ່ລະປະເພດທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 74 (ໃໝ່) ເອກະສານປະກອບການຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ

ເອກະສານປະກອບການຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຳຮ້ອງ ຕາມແບບຟິມ ທີ່ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ກຳນົດ;
2. ສຳເນົາໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ;
3. ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຫຼື ແຜນດຳເນີນທຸລະກິດ;
4. ເອກະສານອື່ນ ຕາມແຕ່ລະປະເພດທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 75 (ໃໝ່) ການພິຈາລະນາ ອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງພິຈາລະນາອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງ ແລະ ເອກະສານປະກອບຢ່າງຄົບຖ້ວນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃນກໍລະນີບໍ່ສາມາດ ອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມໄດ້ ຕ້ອງແຈ້ງເຫດຜົນຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ພາຍໃນກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ.

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ກຳນົດ ລະບຽບການກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 76 (ໃໝ່) ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ

ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ມີອາຍຸການນຳໃຊ້ ສອງປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້.

ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ສາມາດໂອນ ຫຼື ມອບໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນນຳໃຊ້.

ສຳລັບການໂຈະ ຫຼື ຖອນ ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ VI

ກອງທຶນປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ

ມາດຕາ 77 (ປັບປຸງ) ກອງທຶນປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ

ກອງທຶນປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແມ່ນ ກອງທຶນທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອລະດົມ ແລະ ສະສົມທຶນຈາກແຫຼ່ງຕ່າງໆ ແນໃສ່ຮັບປະກັນໃຫ້ມີງົບປະມານ ພຽງພໍ ແລະ ຍືນຍົງ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

ສຳລັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງກອງທຶນປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 78 (ປັບປຸງ) ແຫຼ່ງກອງທຶນປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ

ແຫຼ່ງກອງທຶນປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ງົບປະມານຈາກການປະກອບສ່ວນຂອງລັດ;
2. ຄ່າບຸລະນະພື້ນຜູ້ສິ່ງແວດລ້ອມ ຈາກໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ;
3. ຄ່າບໍລິການລະບົບນິເວດ ແລະ ລາຍຮັບຈາກການຂາຍສິນເຊື້ອກາກບອນ;
4. ການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ປະກອບສ່ວນ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
5. ຄ່າປັບໃໝ ແລະ ຄ່າທົດແທນຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
6. ງົບປະມານການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ;
7. ດອກເບ້ຍ ແລະ ກຳໄລ ທີ່ເກີດຈາກກອງທຶນ;
8. ລາຍຮັບອື່ນທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 79 (ປັບປຸງ) ການນຳໃຊ້ກອງທຶນປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ

ການຄຸ້ມຄອງກອງທຶນປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມໂປ່ງໃສ, ສາມາດກວດສອບໄດ້ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ກອງທຶນປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ໃຫ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານ ດັ່ງນີ້:

1. ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ສ້າງຕົວແບບເສດຖະກິດສີຂຽວ, ເສດຖະກິດໝູນວຽນ, ການຜະລິດສະອາດ, ບຸລະນະພື້ນຜູ້ປ່າໄມ້, ທີ່ດິນ, ນ້ຳ ລວມທັງການຮັບມືກັບຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ອື່ນໆ;
 2. ການປ້ອງກັນ, ຄວບຄຸມ ຫຼື ກຳຈັດມົນລະພິດທາງອາກາດ, ດິນ, ນ້ຳ ແລະ ສິ່ງລົບກວນ;
 3. ການສ້າງກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ;
 4. ການສຶກສາ, ການຍົກລະດັບ ແລະ ການສ້າງຈິດສຳນຶກດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊຸກຍູ້ຂະບວນເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ;
 5. ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ໃນລະດັບຕ່າງໆ;
 6. ການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການລວມທັງການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມທົ່ວໄປ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນ້ຳ;
 7. ການບໍລິຫານ ແລະ ການລົງທຶນຂອງກອງທຶນ.
- ສຳລັບລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ກອງທຶນປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ພາກທີ VII

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 80 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຕັດໄມ້ ຫຼື ທຳລາຍປ່າ, ດຳເນີນກິດຈະການບໍ່ແຮ່ແບບຊະຊາຍ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
2. ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ສົ່ງຜ່ານ, ຈຳໜ່າຍ, ເກັບຮັກສາ, ນຳໃຊ້, ນຳໄປຜະລິດຄືນໃໝ່ ແລະ ທຳລາຍເຄມີເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ, ສານເຄມີທຳລາຍຊີວິດໂອໂຊນ, ວັດຖຸປະກອນ ທີ່ບັນຈຸເຄມີເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ, ກຳມັນຕະພາບລັງສີ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ນຳສິ່ງເສດເຫຼືອເລັກໂຕຣນິກ, ຖານໄຟສາຍເກົ່າ, ໝໍ້ໄຟເກົ່າ, ຂີ້ເຫຍື້ອທົ່ວໄປ ແລະ ຂີ້ເຫຍື້ອອັນຕະລາຍອື່ນ ເຂົ້າມາໃນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ;
4. ສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ເກີນມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຕົ້ນ ມົນລະພິດທາງ ອາກາດ, ດິນ, ນ້ຳ, ສິ່ງລົບກວນ;
5. ຖອກເທ, ລະບາຍນ້ຳເປື້ອນ, ກຳຈັດ, ບຳບັດ, ຖິ້ມ, ຈຸດ, ຝັງສິ່ງເສດເຫຼືອ ຫຼື ຂີ້ເຫຍື້ອ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ລະບຽບການ.
6. ຂົນສົ່ງ ຫີນ, ດິນ, ແຮ່, ຊາຍ ແລະ ຂີ້ເຫຍື້ອ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບການ;
7. ປ່ອຍ ເຄມີເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ, ຄວັນ, ຝຸ່ນລະອອງ, ອາຍ, ນ້ຳເປື້ອນ ແລະ ກິ່ນເກີນມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ;

8. ໃຫ້ ຫຼື ເປັນສື່ກາງໃນການໃຫ້ ສິນບິນແກ່ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ;

9. ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ ຫຼື ໂຄສະນາທັບຖົມ ການຈັດຕັ້ງ, ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງ;

10. ມີຜິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 81 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບ ຜູ້ພັດທະນາ, ຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ

ຫ້າມ ຜູ້ພັດທະນາ, ຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ມີຜິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ໂດຍບໍ່ສອດຄ່ອງກັບ ການອະນຸຍາດ, ເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ໃນໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ, ແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສ້າງຜົນກະທົບ ທາງລົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ເກີນມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ;

2. ໃຫ້ບໍລິການດ້ານວິຊາການກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;

3. ຫຼົບຫຼີກການປະຕິບັດຜັນທະ;

4. ປອມແປງເອກະສານ ຫຼື ນຳໃຊ້ເອກະສານປອມ, ໃຫ້ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ບໍ່ຖືກກັບຄວາມເປັນຈິງ;

5. ເມີນເສີຍ, ຂັດຂວາງ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ການຮ່ວມມືກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ແກ້ໄຂຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;

6. ມີຜິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 82 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ຫ້າມ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີຜິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ສິດອຳນາດ, ຕຳແໜ່ງ, ໜ້າທີ່ ກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດແກ່ຕົນ;

2. ທວງເອົາ, ຂໍເອົາ, ຮັບສິນບິນ ຈາກເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ;

3. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ໂດຍບໍ່ມີຄວາມ ຍຸຕິທຳ, ລ່າອຽງ, ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕໍ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ;

4. ເມີນເສີຍ, ຂັດຂວາງ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ການຮ່ວມມື ຕໍ່ການປະຕິບັດໜ້າທີ່, ກົດໝວງ, ຖ່ວງດຶງ ການຜິດຈາລະ ນາເອກະສານຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ;

5. ປອມແປງເອກະສານ ຫຼື ໃຊ້ເອກະສານປອມ, ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງລັດ, ທາງລັດຖະການ, ທຳລາຍເອກະສານ ກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ;

6. ມີຜິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ພາກທີ VIII

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ ວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ

ມາດຕາ 83 (ປັບປຸງ) ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນ ເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ, ຂະແໜງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
2. ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ;
3. ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນເມືອງ.

ມາດຕາ 84 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າສ້າງ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານ ຝຶຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃຫ້ເປັນແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
4. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປ້ອງກັນສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ສັງໄລະ ການດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ທີ່ສ້າງຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ພ້ອມທັງກຳນົດມາດຕະການໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ປັບປຸງ, ແກ້ໄຂ ຫຼື ຟື້ນຟູ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຖ້າເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ຫາກບໍ່ປັບປຸງ, ແກ້ໄຂ ຫຼື ຟື້ນຟູ ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບນັ້ນ ໃຫ້ສະເໜີກະຊວງທີ່ຄຸ້ມຄອງໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ຝຶຈາລະນາຍົກເລີກການດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການນັ້ນ ຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ອອກ, ໂຈະ ຫຼື ຖອນ ໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ຮັບຮອງບົດປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ຕໍ່ອາຍຸແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ;

8. ອອກ, ຕໍ່, ໄຈະ ຫຼື ຖອນ ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ;
9. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ;
10. ຊີ້ນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ຂອງພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ;
11. ເຂົ້າຮ່ວມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດສັນຍົກຍ້າຍ, ຫຍັບຍ້າຍ ແລະ ການຝຶນຝຸຊີວິດ ການເປັນຢູ່ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ແລະ ໄພພິບັດທຳມະຊາດ;
12. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຊີ້ນຳ ການຕິດຕາມ ກວດກາ ການບຳບັດ, ການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີ, ເຄມີຕົກຄ້າງໃນທຳມະຊາດ ແລະ ເຄມີທີ່ ຍຶດ, ອາຍັດ ຫຼື ຮິບໄດ້;
13. ເກັບກຳ, ສັງລວມ, ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈຂໍ້ມູນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອກຳນົດວິທີການ ແລະ ມາດຕະການປ້ອງກັນ, ແກ້ໄຂ, ບຸລະນະຝັນຝູ ສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງທຳແຮງຂອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການຜັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
14. ສ້າງ, ບຳລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບພະນັກງານວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ພ້ອມທັງສຶກສາອົບຮົມ, ສ້າງຈິດສຳນຶກໃຫ້ແກ່ທຸກພາກສ່ວນຂອງສັງຄົມ, ສ້າງຂະບວນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໃນທົ່ວປະເທດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
15. ຮັບ, ຝຶຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ;
16. ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ;
17. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ;
18. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ຕໍ່ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
19. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 85 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນແຂວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ;
3. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປ້ອງກັນສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພະແນກການ ແລະ ຄະນະກຳມະການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການຝຶຈາລະນາຮັບຮອງເອົາບົດລາຍງານ ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ;
5. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ພະແນກການ ແລະ ຄະນະກຳມະການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

6. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງຫ້ອງການ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນເມືອງ;

7. ຊີ້ນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນໂຄງການ ລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ຂອງຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນເມືອງ;

8. ອອກ, ໂຈະ ຫຼື ຖອນ ໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ຮັບຮອງບົດລາຍງານການສຶກສາເບື້ອງ ຕົ້ນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຂອງ ໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ;

9. ສັງໂຈະ ການດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ທີ່ສ້າງຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ພ້ອມທັງກຳນົດມາດຕະການໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ປັບປຸງ, ແກ້ໄຂ ຫຼື ຝຶນຝູ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຖ້າ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ຫາກບໍ່ປັບປຸງ, ແກ້ໄຂ ຫຼື ຝຶນຝູ່ ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບນັ້ນ ໃຫ້ສະເໜີພະແນກການທີ່ຄຸ້ມຄອງໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ຝຶຈາລະນາຍົກເລີກການດຳເນີນໂຄງການລົງ ທຶນ ຫຼື ກິດຈະການນັ້ນ ຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

10. ຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ;

11. ເຂົ້າຮ່ວມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດສັນຍົກຍ້າຍ, ຫຍັບຍ້າຍ ແລະ ການຝຶນຝູ່ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກ ໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ແລະ ໄພພິບັດທຳມະຊາດ;

12. ສະເໜີກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຝຶຈາລະນາ ໂຈະ ຫຼື ຖອນ ໃບຢັ້ງຢືນ ກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ຮັບຮອງບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວ ກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ຕໍ່ອາຍຸແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວ ກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ເມື່ອເຫັນວ່າມີການລະເມີດກົດໝາຍ;

13. ສະເໜີຕໍ່ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ປັບປຸງ, ດັດແກ້, ໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ ເກີດຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຕໍ່ ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ ຂອງຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ລະບົບນິເວດ;

14. ເກັບກຳ, ສັງລວມ, ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈຂໍ້ມູນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອກຳນົດວິທີການ ແລະ ມາດຕະການປ້ອງກັນ, ແກ້ໄຂ, ບຸລະນະຝຶນຝູ່ ສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງທຳແຮງຂອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ເພື່ອເປັນຝັນຖານໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ;

15. ຮັບ, ຝຶຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ;

16. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງຂັ້ນເທິງ;

17. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ຕໍ່ກະຊວງຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຄະນະກຳມະການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

18. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 86 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນເມືອງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນເມືອງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ;

2. ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ;
3. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປ້ອງກັນສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຫ້ອງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການພິຈາລະນາຮັບຮອງ ບົດລາຍງານການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ;
5. ຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ;
6. ເຂົ້າຮ່ວມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດສັນຍົກຍ້າຍ, ຫຍັບຍ້າຍ ແລະ ການຝຶນຝຸດຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ແລະ ໄພພິບັດທຳມະຊາດ;
7. ຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ການແກ້ໄຂຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດຄອບຄົວ;
8. ເຂົ້າຮ່ວມປຶກສາຫາລື ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມ ກັບພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ, ຄະນະກຳມະການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຫ້ອງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
9. ສະເໜີພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພິຈາລະນາ ໂຈະ ຫຼື ຖອນໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ຮັບຮອງບົດລາຍງານການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ຮັບຮອງບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມື່ອເຫັນວ່າມີການລະເມີດກົດໝາຍ;
10. ສະເໜີຕໍ່ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ປັບປຸງ, ດັດແກ້, ໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກ ກິດຈະການ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຕໍ່ ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ ຂອງ ຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ລະບົບນິເວດ;
11. ຮັບ, ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ;
12. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ຕໍ່ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຄະນະກຳມະການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
13. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 87 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ປະເມີນສິ່ງແວດລ້ອມແບບຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານພະລັງງານ ແລະ ແຮ່ທາດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ປະກອບຄຳເຫັນ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການພິຈາລະນາ ຮັບຮອງບົດລາຍງານການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ກ່ຽວກັບພະລັງງານ ແລະ ແຮ່ທາດ ລວມທັງຮັບຮອງເອົາບົດລາຍງານຜົນການເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ໃນໄລຍະສຳຫຼວດແຮ່ທາດ ຕາມກົດໝາຍ;
3. ອອກ, ໂຈະ ຫຼື ຖອນ ໃບອະນຸຍາດຄວບຄຸມການປ່ອຍມົນລະພິດ ສຳລັບໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ກ່ຽວກັບພະລັງງານ ແລະ ແຮ່ທາດ;
4. ຕິດຕາມ ກວດກາ ໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ພະລັງງານ, ແຮ່ທາດ ໃນໄລຍະກໍ່ສ້າງ, ດຳເນີນງານ ແລະ ສິ້ນສຸດ ໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ລວມທັງ

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມການນຳໃຊ້ ເຄມີ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ທີ່ເກີດຈາກການນຳໃຊ້ ເຂົ້າໃນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການດັ່ງກ່າວ ຫຼື ເກີດຈາກ ທຳມະຊາດຢູ່ບໍລິເວນກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າ ຫຼື ໂຮງງານ ຜະລິດໄຟຟ້າຄວາມຮ້ອນ ຫຼື ຊຸດຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ໂຮງງານປຸງແຕ່ງແຮ່ທາດ;

5. ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການປົດປ່ອຍ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງ ການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ລະບົບນິເວດທີ່ຖືກທຳລາຍມີການຟື້ນຟູດ້ວຍຕົວມັນເອງ ແລະ ໄດ້ຮັບການປົວແປງ ໃຫ້ຢູ່ໃນສະ ພາບດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ຫຼື ໃກ້ຄຽງກັບສະພາບກ່ອນການຊຸດຄົ້ນ ແລະ ຟື້ນຟູທີ່ດິນ ພາຍຫຼັງການປົດປ່ອຍ ໃຫ້ສາມາດນຳ ໃຊ້ເຂົ້າໃນສາທາລະນະປະໂຫຍດອື່ນ;

6. ສັງໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກ ການດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ກ່ຽວກັບພະລັງງານ, ແຮ່ທາດ ທີ່ສ້າງຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;

7. ຊຸກຍູ້ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມການຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ, ຈັດສັນຍົກຍ້າຍ, ຫຍັບຍ້າຍ ແລະ ຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການດຳເນີນ ທຸລະກິດກ່ຽວກັບ ພະລັງງານ, ແຮ່ທາດ ຕາມກົດໝາຍ;

8. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 88 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ປະເມີນສິ່ງແວດລ້ອມແບບຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານອຸດສາຫະກຳ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

2. ປະກອບຄຳເຫັນ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການພິຈາລະນາ ຮັບຮອງບົດລາຍງານການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນໂຄງການ ລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ຕາມກົດໝາຍ;

3. ອອກ, ໂຈະ ຫຼື ຖອນ ໃບອະນຸຍາດຄວບຄຸມການປ່ອຍມົນລະພິດ ສຳລັບໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ກ່ຽວກັບອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ;

4. ຕິດຕາມ ກວດກາ ກ່ຽວກັບວຽກງານອຸດສາຫະກຳໃນໄລຍະ ກໍ່ສ້າງ, ດຳເນີນງານ ແລະ ສິ້ນສຸດ ໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ລວມທັງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ການນຳໃຊ້ເຄມີ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ທີ່ເກີດຈາກການນຳໃຊ້ ເຂົ້າໃນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການດັ່ງກ່າວ ຫຼື ເກີດຈາກທຳມະຊາດ ຢູ່ບໍລິເວນໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ;

5. ສັງໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກ ການດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ທີ່ສ້າງຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງຕໍ່ ສິ່ງແວດລ້ອມ;

6. ຍັງຢືນເຕັກນິກລະບົບບຳບັດມົນລະພິດ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກໂຮງງານອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ;

7. ຊຸກຍູ້ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມການຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ, ຈັດສັນຍົກຍ້າຍ, ຫຍັບຍ້າຍ ແລະ ຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການດຳເນີນ ໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ອຸດສາຫະກຳ ຕາມກົດໝາຍ;

8. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 89 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ປະເມີນສິ່ງແວດລ້ອມແບບຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໂດຍປະສານ ສົມທົບກັບຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

2. ປະກອບຄໍາເຫັນ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການພິຈາລະນາ ຮັບຮອງບົດລາຍງານການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ກ່ຽວກັບການທ່ອງທ່ຽວແບບອະນຸລັກທຳມະຊາດ ໃນເຂດປ່າສະຫງວນ ແລະ ປ່າປ້ອງກັນ ລວມທັງ ອຸທິຍານແຫ່ງຊາດ, ການປູກໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ຊົນລະປະທານ, ການລ້ຽງສັດ, ການປູກຝັງ ເປັນຕົ້ນ ປຸກພືດ ລ້ຽມລຸກ ຫຼື ພືດອາຍຸສັ້ນ, ປູກຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ໝາກ, ປູກຫຍ້າລ້ຽງສັດ ລວມທັງການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນປ່າໄມ້ ໄປເປັນທີ່ດິນ ປະເພດອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ;

3. ອອກ, ໂຈະ ຫຼື ຖອນ ໃບອະນຸຍາດຄວບຄຸມການປ່ອຍມົນລະພິດ ສໍາລັບໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ກ່ຽວກັບກະສິກໍາ, ໂຮງງານປຸງແຕ່ງ ໄມ້, ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ;

4. ຕິດຕາມ ກວດກາ ໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການ ກ່ຽວກັບການປູກໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ຊົນລະປະທານ, ກະສິກໍາ ໃນໄລຍະບຸກເບີກພື້ນທີ່ ຫຼື ກໍ່ສ້າງ, ດຳເນີນງານ ແລະ ສິ້ນສຸດ ໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ລວມທັງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ການນຳໃຊ້ເຄມີ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ ທີ່ເກີດຈາກການນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນໂຄງການ ລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ຫຼື ເກີດຈາກທຳມະຊາດຢູ່ບໍລິເວນທີ່ດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການດັ່ງກ່າວ;

5. ສັ່ງໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກ ການດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ທີ່ສ້າງຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງຕໍ່ ສິ່ງແວດລ້ອມ;

6. ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ, ຈັດສັນຍົກຍ້າຍ, ຫຍັບຍ້າຍ ແລະ ພື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ປູກໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ຊົນລະປະທານ, ກະສິກໍາ ຕາມກົດໝາຍ;

7. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 90 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ປະເມີນສິ່ງແວດລ້ອມແບບຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ໂດຍປະສານ ສົມທົບກັບຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

2. ປະກອບຄໍາເຫັນ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການພິຈາລະນາ ຮັບຮອງບົດລາຍງານການສຶກສາເບື້ອງ ຕົ້ນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນໂຄງການ ລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ເປັນຕົ້ນ ການກໍ່ສ້າງ ເຂດໄລຊິດ ສະຕິກ, ທ່າບົກ, ທ່າເຮືອ, ຂົວ, ທາງດ່ວນ, ທາງລົດໄຟ, ສະໜາມບິນ, ຕາຝັ່ງເຈື່ອນ, ສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອ;

3. ກຳນົດມາດຕະຖານການປ່ອຍມົນລະພິດ ຈາກຍານພາຫະນະ;

4. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຢູ່ໃນຂອບເຂດສະໜາມບິນ, ເດີ່ນບິນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບສັນນິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

5. ຕິດຕາມ ກວດກາ ໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ໃນໄລຍະກໍ່ສ້າງ, ດຳເນີນງານ ແລະ ສິ້ນສຸດໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ;

6. ສັງ ໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກ ການດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ທີ່ສ້າງຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;

7. ຕິດຕາມ ກວດກາ ການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ ຈາກການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ;

8. ຊຸກຍູ້ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມ ການຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ, ຈັດສັນຍົກຍ້າຍ, ຫຍັບຍ້າຍ ແລະ ຝຶນຝຸຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ຕາມກົດໝາຍ;

9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 91 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ປະເມີນສິ່ງແວດລ້ອມແບບຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານສາທາລະນະສຸກ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

2. ປະກອບຄຳເຫັນ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການພິຈາລະນາ ຮັບຮອງບົດລາຍງານການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ທີ່ພົວພັນກັບວຽກງານສາທາລະນະສຸກ ຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

3. ອອກ, ໂຈະ ຫຼື ຖອນ ໃບອະນຸຍາດຄວບຄຸມການປ່ອຍມົນລະພິດ ສຳລັບໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ກ່ຽວກັບໂຮງງານປຸງແຕ່ງຢາປົວພະຍາດ, ຢາພື້ນເມືອງ ແລະ ອື່ນໆ;

4. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຄວບຄຸມ ການເກັບຮັກສາ, ການກຳຈັດ ຂີ້ເຫຍື້ອຕິດເຊື້ອ, ຂີ້ເຫຍື້ອເປັນພິດ ແລະ ອັນຕະລາຍ, ນ້ຳເປື້ອນຈາກໂຮງໝໍ ເຊັ່ນ ຂີ້ເຫຍື້ອຕິດເຊື້ອຈາກໂຮງໝໍ, ອຸປະກອນການແພດ, ຜະລິດຕະພັນເສີມສຸຂະພາບ, ເຄື່ອງສຳອາງ, ເຄມີຄວບຄຸມ ແລະ ເຄມີອັນຕະລາຍ, ພາຊະນະບັນຈຸ ແລະ ທຸ້ມຫໍ່ຜະລິດຕະພັນການແພດ, ເຄື່ອງມືເຄມີ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

5. ສັງໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກ ການດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ທີ່ສ້າງຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;

6. ປະເມີນ ແລະ ລາຍງານຜົນກະທົບຕໍ່ຊີວິດ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຄົນ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ຕໍ່ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

7. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 92 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ຂະແໜງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາຫຼັກສູດການສຶກສາ ກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ເຂົ້າໃນການຮຽນ-ການສອນຢູ່ໃນລະບົບໂຮງຮຽນ ແລະ ນອກລະບົບໂຮງຮຽນ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ;

2. ປະເມີນຫຼັກສູດການສຶກສາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມໃນລະບົບ ແລະ ນອກລະບົບ ໂຮງຮຽນ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ໃນແຕ່ລະຍະ;
3. ເຂົ້າຮ່ວມ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ບຸກຄົນສໍານຶກກ່ຽວກັບ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສ້າງຂະບວນການເນື່ອງໃນໂອກາດວັນສໍາຄັນຕ່າງໆ;
4. ຄົ້ນຄວ້າສຶກສາ ແລະ ວິໄຈ ກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ;
5. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 93 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການອື່ນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ຂະແໜງການອື່ນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກ ຮັກສາ, ຕິດຕາມ ກວດກາ, ແກ້ໄຂ ແລະ ບຸລະນະພື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 94 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

- ກ. ຄະນະກຳມະການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ:
 1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ, ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ໃຫ້ເປັນ ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ;
 2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ນິຕິກຳ ໃຕ້ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ;
 3. ຊີ້ນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປ້ອງກັນສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບກະຊວງຊັບພະ ຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ກະຊວງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
 4. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຕົກລົງ ກ່ຽວກັບແຜນການ ຈັດສັນຍົກຍ້າຍ, ຫຍັບຍ້າຍ ແລະ ພື້ນຟູຊີວິດການ ເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກ ໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ໂດຍການຮັບຮອງຈາກສະພາປະຊາຊົນ ຂັ້ນແຂວງ;
 5. ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ ຈັດສັນຍົກຍ້າຍ, ຫຍັບຍ້າຍ ແລະ ພື້ນຟູ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກ ໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ;
 6. ສັງໂລະ ຫຼື ຍົກເລີກ ການດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ທີ່ສ້າງຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
 7. ເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການພິຈາລະນາ ຮັບຮອງບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ກັບກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
 8. ຕິດຕາມ ກວດກາ ການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຂອງພະແນກຊັບ ພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ;
 9. ຊີ້ນຳການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມໃນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ;
 10. ຕິດຕາມ ກວດກາ ການປະຕິບັດວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມໃນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ຢູ່ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ;
 11. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຊີ້ນຳ ການຕິດຕາມ ກວດກາການບຳບັດ, ການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີ, ເຄມີ ຕົກຄ້າງໃນທຳມະຊາດ ແລະ ເຄມີທີ່ ຍືດ, ອາຍັດ ຫຼື ຮິບໄດ້;

12. ຊີ້ນຳການເກັບກຳ, ສັງລວມ, ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈຂໍ້ມູນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອກຳນົດ ວິທີການ ແລະ ມາດຕະການປ້ອງກັນ, ແກ້ໄຂ, ບຸລະນະພື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງທຳແຮງຂອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ;

13. ຮັບ, ຝຶຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ;

14. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ;

15. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ຂ. ຄະນະກຳມະການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ:

1. ເຜີຍແຜ່ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ ລວມທັງ ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ;

2. ຊີ້ນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປ້ອງກັນສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍປະສານສົມ ທົບກັບພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ ແລະ ພະແນກການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

3. ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນ, ຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແບບຮອບດ້ານ, ແຜນການຈັດສັນຍົກຍ້າຍ, ຫຍັບຍ້າຍ ແລະ ພື້ນຟູຊີວິດ ການເປັນຢູ່ຂອງ ປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ຕາມການຕົກລົງຂອງ ປະທານຄະນະກຳມະການ ປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;

4. ເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການຝຶຈາລະນາ ຮັບຮອງບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ ກັບຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;

5. ຊີ້ນຳການຕິດຕາມ ກວດກາ ວິຊາການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການ;

6. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຊີ້ນຳ ການຕິດຕາມ ກວດກາການບຳບັດ, ການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອເຄມີ, ເຄມີ ຕົກຄ້າງໃນທຳມະຊາດ ແລະ ເຄມີທີ່ ຍືດ, ອາຍັດ ຫຼື ຮີບໄດ້;

7. ເຂົ້າຮ່ວມ ການເກັບກຳ, ສັງລວມ, ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈຂໍ້ມູນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອກຳນົດ ວິທີການ ແລະ ມາດຕະການປ້ອງກັນ, ແກ້ໄຂ, ບຸລະນະພື້ນຟູ ສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງທຳແຮງຂອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ;

8. ຮັບ, ຝຶຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ;

9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ຄ. ຫ້ອງການບ້ານ:

1. ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມືກັບຄະນະກຳມະການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ໃນການຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນ, ຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແບບ ຮອບດ້ານໃຫ້ສຳເລັດຕາມແຜນການ ແລະ ຄາດໝາຍ;

2. ສະໜອງຂໍ້ມູນສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂໍ້ມູນຜົນກະທົບສິ່ງແວດລ້ອມ ໃຫ້ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນເມືອງ ເພື່ອສັງລວມລາຍງານຕໍ່ຄະນະກຳມະການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມ ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ແກ້ໄຂ ບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມ;

3. ເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມ, ປຸກລະດົມໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ ແລະ ປະຊາຊົນພາຍໃນບ້ານ ຂອງຕົນ ປະຕິບັດມາດຕະການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ພ້ອມທັງປະກອບສ່ວນເຂົ້າຮ່ວມໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມກົດໝາຍ;

4. ຮັບ, ຝຶຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ;

5. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ

ມາດຕາ 95 (ປັບປຸງ) ອົງການກວດກາວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ

ອົງການກວດກາວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນ ອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 83 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດກາລັດແຕ່ລະຂັ້ນ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນນັກຮົບເກົ່າລາວ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ສີມວນຊົນ.

ມາດຕາ 96 (ປັບປຸງ) ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ;
2. ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ;
3. ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ການປະພຶດ ແລະ ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ ຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 97 (ປັບປຸງ) ຮູບການ ການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ມີ ສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມປົກກະຕິ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາທີ່ມີລັກສະນະເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາ ແບບກະທັນຫັນ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາໃນເວລາເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ, ຮີບດ່ວນ ຫຼື ສຸກເສີນ ໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາ ໃຫ້ກວດທັງເອກະສານ ແລະ ການປະຕິບັດຕົວຈິງຢູ່ສະຖານທີ່ປະຕິບັດງານ.

ພາກທີ IX

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 98 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ການສົ່ງເສີມຄຸນນະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ, ການຄວບຄຸມມົນລະພິດ,

ການບຸລະນະຝັນຟຸ້ນຊັບຜະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 99 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກ ສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ ຫຼື ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແຜ່ງທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມກົດໝາຍ.

ພາກທີ X

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 100 (ປັບປຸງ) ອັນສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຖືເອົາວັນທີ 5 ມິຖຸນາ ເປັນວັນສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ເພື່ອສົ່ງເສີມ, ປຸກຈິດສຳນຶກ ແລະ ຍົກລະດັບຄວາມຕື່ນຕົວ ໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ.

ຂະແໜງການຊັບຜະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງສ້າງຂະບວນການ ແລະ ຈັດພິທີສະເຫຼີມສະຫຼອງ ດ້ວຍຮູບການທີ່ເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 101 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 102 (ປັບປຸງ) ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນທີ 1 ກັນຍາ 2024 ພາຍຫຼັງ ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ໄດ້ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງ ລັດຖະການ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ສະບັບເລກທີ 29/ສພຊ, ລົງວັນທີ 18 ທັນວາ 2012 ແລະ ມາດຕາ 2 ໂຮມັງ II ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງບາງມາດຕາ ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍນ້ຳ ແລະ ຊັບຜະຍາກອນນ້ຳ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ສະບັບເລກທີ 84/ສພຊ, ລົງວັນທີ 1 ກໍລະກົດ 2020.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

